СПРАВЫ НА ЧАСЪ.

„Православний Вістник", органъ Украинской Православной Церкви въ Канадѣ, — въ ч. 2. помѣстилъ оповѣданіе: „Вірний Син свого народу, ігумен Данило".

Изъ того оповѣданія помѣщаемъ часть въ нашой газетѣ, яко историчный доказъ про православну вѣру и Русь. Тое оповѣданіе само посвѣдчає безъ великихъ споровъ и доказовъ, що тогди була одна великая Русь, котра включала тоже и теперѣшнюю Украину, Галичину, Буковину и другіи землѣ. Но въ той часъ тіи землѣ належали подъ одно св. Православіе, а не було галицкого, анѣ буковинского, анѣ украинського, анѣ московського Православія.

„В давних часах з України ходили побожні люде до Палестини, головно-ж до Єрусалиму, щоби поклонитися тим місцям, де жив колись Христос. Річ певна, що така подорож мала й нишу принаду — чоловік бажав подивитися на чужі сторони і чужі народи.

Людей таких звали паломниками тому, що з Єрусалиму приносили вони пальмові гільки, свячені там в Цвітну Неділю.

Одним з таких богомільців паломників був ігумен Данило, який подрібно описав свою подорож і сей опис мав заголовок: „Житье и хоженье Данила, Руския земли игумена".

Данило був родом з Чернигівщини, або ігуменом в чернигівськім монастирі, бо таке виходить з його писання.

Подорож до Єрусалиму відбув він за панования великого князя Святополка II, (1093-1113), а за князя Вальдуїна в Палестині (коли хрестоносці відобрали були Єрусалим від Магометан).

Данило прожив в Палестині понад два роки (1106-1108) й описав її так вірно, що в 19-ім віку переложено сей опис на ріжні европейські мови.

З опису бачимо, що Данило був дуже побожним чоловіком, наскрізь пронятим духом дійсної праведности. Він захоплюється святими місцями й усім, що бачить; він признає себе негідним і грішнійшим від других монахів — а се все прикмети праведного чоловіка.

Однакож ігумен Данило був і вірним сином свого народу — він був патріотом. І коли відвідував Палестину, то не лише на те, щоби скріпити свою побожну душу, але і на те, щоби на святих місцях занести до Бога молитву за добро своєї землі і свого народу.

Описуючи Великодні Свята ігумен Данило каже між иншим:

В Велику Пятницю обтирають Гріб Господний, миють лямпи, наливають чистої оливи, але не світять. Гріб запечатують, а в другій годині в ночи гасять світла по всіх церквах Єрусалиму.

Тогди я негідний в туюж пятницю пійшов до князя Вальдуїна, поклонився йому, а він покликавши мене, запитав:

— Чого хочеш ,русьский ігумене?

І я сказав йому:

—Княже мій! Пане мій! Прошу тебе іменем Бога і русьских князів1), дозволь, щоби я поставив і свою лямпу на Святім Гробі від усеї Русьской Землі.

Тоді він радо вволив моїй просьбі і післав зо мною свого слугу до економа церкви св. Воскресения і той сказав принести лямпу.

Радий пішов я, купив велику скляну лямпу, налив олива і приніс до Гробу Господнього. Коли прийшов вечер, ключар отворив святі двері, казав скинути чоботи і так босими ногами поніс я і поставив лямпу на Святім Гробі. Своїми грішними руками поставив я лямпу в ногах, де лежали пречисті ноги Господа нашого Ісуса Христа. В головах стояла грецька лямпа, на грудях лямпа св. Сави (монастира) і всіх монастирів.

Дальше оповідає ігумен Данило, як і в Велику Суботи підчас Вечірні надійшла хмарка зі сходу і дощ добре покропив тих, що не були під дахом і тоді то лямпи на Святім Гробі самі засвітилися. Тоді прийшов епископ з чотирма діяконами, взяв свічку в князя Вальдуїна, засвітив від лямпи на Гробі, а вже від тої свічки запалював свої свічки народ. А світло те святе, каже Данило — инше, як звичайне світло, чудне, червоне.

Та щоби хтось не сказав, що він видумує, то праведний чоловік покликаєся на свідків:

— Мені убогому Бог нехай буде свідком і Святий Гріб — каже він — і вся дружина, сини руські, що були там в той день — Новгородці і Київляне: Ізяслав Іванович, Городислав Михайлович, Кашкича і другі.

Описавши дальше торжество свята, Данило оповідає, що третого дня свят пішов він до ключара Святого гробу і сказав:

—Хотівби я забрати свою лямпу.

Коли ключар повів його до Гробу, то лямпа ще горіла святим вогнем. Тут він змірив святий гріб, взяв ще якусь памятку від ключара і вийшов несучи з собою дорогоцінні святі памятки.

Закінчуючи ігумен Данило говорить:

— Бог мені свідком і Святий Гріб Господний, що в усіх святих місцях не забував я імени князів русьских, ні княгинь, ні дітей їх, ні епископів, ні бояр, ні ігуменів, ні дітей моїх духовних і всіх християн; в усіх місцях молився я за князів і за всіх, а потім за свої гріхи. Дякую благому Богу і за те ,що дозволив в лаврі св. Сави записати імена руських князів, де їх споминають в ектеніях. . . ."

1) Тоді слово „руський" відносилося до української землі, отже значило те саме, що „український". В тих часах Московщини, чи пізнійшої Росії і на світі не було.

„ЕПИСКОПЪ ПРОДАЕ ПРАВОСЛАВНІИ ЦЕРКВИ"

Такія брехоньки печатае органъ незалежнои секты, и то на жаль называеся „Свѣтъ". Сей темный „Свѣтъ" нѣбы боронитъ Православія, абы тѣмъ чиномъ закаламутити воду, бо онъ знае, що в мутной водѣ добре ловити рыбу, а если „рыба" маловѣрна, заколотъ готовъ въ прыходѣ, и въ недѣлѣ и свята, коли народъ сойдеся на Богослуженіе, то въ мѣсто молитися Богу, по за церквою крыки, сварнѣ, а все за епископа, бо продае церкви. Що се чистая ложь, те певне, бо николи Епископъ нѣгде церкви не продавъ, анѣ не продастъ, о томъ хочу дати колька словъ поясненъ що до продажи церквей, щобы люди разъ познали брехоньку „Тьмы" и перестали думати и вѣрити въ то, що нѣколи правдою не есть.

На примѣръ не буду говорити за Американскіи Церкви, бо то за далеко читателеви булобъ удостовѣрити, але подаю случай въ Канадѣ, где каждый може удостовѣрити дѣло и осудити; кто виноватъ, Епископъ, или люди въ продажи церквей.

Въ кольоніи „Востокъ", Альберта, выходцы зъ Галичины написали прошеніе Владыки Николаю въ Сит Франціско, о присланіе имъ православного священника о. Каменева, котрого оплачувала Міссія ежемѣсячно, и жертвовала готовкою 1,100 долл., зъ чого построено церковь, котра стояла до 1911 року. Въ 1911 роцѣ возникъ пожаръ и унечтожилъ церковь съ всею утварею, благодарія, що була обезпечена на 3,000 долл., зъ чого построено церковь Св. Троицы, котра въ бѣдномъ видѣ, существуе до нынѣ.

При постройцѣ зроблено довгу на доконченье 400 дол., такъ якъ много матеріялу испорчено, и на закупно затягнено позичку. До 1916 року обслугували той приходъ мірскіи священники, ажъ коли Владыка Александръ посѣщалъ тотъ приходъ, прихожане просили имъ присылати монаховъ, съ которыхъ первымъ прибувъ Іеромонахъ Никонъ Микульскій. Хотя церковь отдалена отъ поменкаия, котрое по строилъ священникъ о. Горбачевъ за свои ощадни гроши, 400 дол., а понеже зъ его отъѣздомъ приходъ не уплатилъ ему готовки, затягнено позичку вторую въ сумѣ 400 дол., або копали зостали довгу 800 дол., о котромъ прихожане совершенно не печалились. о. Никонъ началъ нову господарку за позичени гроши, построилъ часовню, покупивъ возъ, плуги, бороны и другіи знаряди, що додатково збольшилося довгъ на суму 1,200 дол. Но на вѣрующій и розумный приходъ, такая сума нѣчимъ. Церковь засмотрена во всѣ церковніи вещи и варта до 6000 до того 40 акровъ землѣ, а въ другомъ мѣсци под церквою 8 акровъ, зъ чого можь витягнути доходъ около 200 дол. въ рокъ. До того въ Востокъ заходилися люди изъ за 20—30 миль, бо то первая церковь въ Альбертѣ, зносили щедрыи дары, а въ самомъ приходѣ жертвователи сули щиріи. Ігнатій Самборскій жертвовалъ 110 дол., Павелъ Куберскій 200 дол., но все то ничамъ — нынѣ „архиправославніи" люде ходятъ по уніятских церквахъ, кромѣ 3—4 г осподари, що держатъ своими лентами священника. Зъ возникненьемъ партіи Филиповцовъ, дѣло еще больше попралось, такъ що на процеса за всякіи дѣла идутъ сотни, а свящ. черезъ судъ домагаются заплати отъ прихожанъ.

Такъ якъ довгу никто не сплачуе, церковь буде продана. Котомъ ту виноватни: Епископа чи прихожанъ? Епископъ не позичалъ грошей на свои потребы, а если позичали священники зъ комитетомъ, то все то осталось на мѣсци, яко власность прохожанъ, т. е. церковь, домъ, и господарскіи знаряди, котри въ отъѣздомъ монаховъ поробирали на свою користь кто що могъ.

Таки бываютъ продажи и въ Америцѣ. Построилъ контракторъ церковь, люди розъѣдуться, довгу ни кому платити. Контракторъ относиться до Епископа, бо церковь корпорована, а понакъ у Епископа грошей нѣтъ, а еслибъ и були, то вопросъ для кого выплачувати церковь, если прихожанъ нѣтъ?

Справа иде въ судъ, а Епископъ мусить подписати позволеніе на продажъ, иначе довгъ мае уплатити.

Такъ ся рѣчъ мае въ продажахъ, а кто мае розумъ осудитъ, кто виноватъ, и брехонъ не слухае.

Свящ. Д. С. Вербовый.

ПРО ГОДІВЛЮ ГУСЕЙ.

Як гусь має нестися, то дає се пізнати тим, що зачинає будувати гніздо. Наколи се побачиться, треба подбати о те, щоби кождій гуси зробити гніздо з соломи, виложене дрібним сіном або сухим мохом; тим улекшиться її роботи, і вона привикне до готового гнізда. Гніздо мусить бути низьке, аби гусь могла вигідно до него лізти і його злізти. Кождого дня треба гусь на яйце оглянути і затримати її аж доки яйце не знесе. Як лише перве яйце знесе в своїм гнізді, то знесе їх тут сама без пильнования і всі прочі. Аби яйця не ушкодила, або аби їх не забрав пес (часом на жаль і двоногий), треба кожде знесене яйце забрати і ховати в мірно теплім і темнім місци. Добре кормлені гуси зачинають нестися в цвітни, а часом вже і в марті, або лютім.

Як що гусь хоче сидіти на яйцях, то вискубує собі мох з під грудей, вистелює ним гніздо і нарешті розсідаєся, остаючи на гнізді цілий день. Гуси дасся до висідку 11 до 15 яєць, відповідно до її величини: непаристе число тому, що тоді укладаються яйця в гнізді найліпше. Місце на гніздо повинно бути затишне; гуси ставиться недалеко від гнізда овес і окремо воду, по змозі і піску, котрого вона потребує для травлення. Гусята виклюються около 26 до 30 днів. Кождо гуся як тільки обсохне, треба брати до хати в окремий теплий сховок, щоби гусь не придавила його між яйцями; доперва коли всі гусята виклюються, вложити їх під папір. Гусятам не дасся через дві доби від виклюлення жадного корму.

Найвідповіднійший корм для гусят є подроблений — разовий або житний хліб, або посічене варене яйце, змішане з звогченими отрубами і вода. Пізнійше дасся їм посічену зелениву: кропиву, капусту — змішану з змоченими житними або пшеничними отрубами. Малі гусята треба бодай через тиждень тримати в теплій стайни, або в кухни; коли погода лагідна, можна їх по сім часі випустити на подвірє де вони могліб живитися скубанием трави; а по яких 2—3 тижнях можна їх вже пустити на воду. Треба однак звернути увагу на те, щоби рано не виганяти скорше, чим обсохне роса, а вечером заганяти, поки поляжеться роса.

Коли у гусяти зачнуть рости пера, настає для них час хоробливий; а тоді треба про них дбати старанно, давати їм рано і вечер овес і зеленицу змішану з отрубами, щоби ситшим кормом удержати їх при силі.

Місячні гусята можна враз з старою виганяти на подальші пасовиска, але попри то докормляти їх ранками і вечерами жменею збіжа. Треба також глядіти і на те, аби не похоріли від роси та від наглої зливи.

ПОШЕСТИ НА БАРАБОЛЯХ.

Що рік то ріжні пошести на бараболях поширюються, а особливо пархи. Щоби запобічи поширенню сеї пошести, треба робити ось що:

1. Чергувати поле під бараболі;
2. Уникати гноїння поля під бараболі свіжим обірником;
3. Не розсипати попелу по полю, на котрім гадаєте садити бараболі.
4. Не порадно є садити бараболь на клейковаті новині.
5. Бараболі, що маєся садити, треба мочити в плині, який робиться з ½ фунта формаліни розпущеної в 5 гальонах води. Бараболі лишаєся на 3 годині щоби мокли. Як що плин є сильнійший, то мочення через дві годині є вистарчаючим. По сім бараболі належить осушити і покроїти на відповідні кусні. Мочені бараболі треба садити і то бути на осторожности, щоби до них не добулася безрога або инші звірята, бо плин, який всякнув в них, ділає убійчо в жолудку звірят.

(Передрук з „Господаря" за спеціяльним дозволением).

ГУМОР.

Понизший образок представляє релігійні сектанські відділи і чим більше буде церков, тим більший тягар опадає на їх людей.

Добре пояснення.

ЦИН: — Тату, що се є таке законодатна і правляча власть?

ТАТО: — Ну, приміром. твоя мама.

Новий спосіб подяки.

— Пане, дайте цента на табаку, а я буду за ваше здоровлє цілий день пчихати.

Не дві, тільки одна.

ЛЕДІ: — Як то, то аж дві свічки світиш при роботі?

СЛУГА: — То тільки одна, тільки я переломила її на двоє.

З дитячого життя.

— Мамцю, чи є і чорні бузьки?

— Так, а звідки би були мурини!

При винаймі гавзу.

ВИНАЙМУЮЧИЙ: — Ви оголошуєте, що поза домом є чудовий парк, як далеко око сягає. однак ви не моглиб доказати, що се....

ГОСПОДИНІ: — Як, чиж не правда се, чиж ваше око сягає дальше, як поза паркан сей?

Залюблена.

ВОНА: Мому женихови випадає дуже в послідній часі волосє з голови. Однак се не є зле, бо аж тепер пізнаєся добре шляхотну форму голови.

Женщини так як природа, вони тимбільше зачинають фарбуватися, чим більше зближаєсь осінь життя.

Здібність.

Так, мої панове, є пси, котрих інтелігенція стоїть високо. Приміром мій Амор зачинає гавкати голосно в тій хвили, як моя жінка отвирає деко з фортепяну, щоб грати...

Де головна причина.

— Чи ти вчера забавлявся на концерті?

— О ні. пиво було досить кепське.

В дрогсторі.

— Прошу мені подати помади на поріст волося.

— А яку, велику, чи малу фляшинку?

—О. малу, — на коротке волосє.

ОСКАРЖЕНИЙ: — Чи не міг би я свої кари зараз відсидіти. бо моя теща якраз приходить з відвідинами до мене.

Підійшов.

— Щоби ти сказав, як би так хто сів на твій капелюх?

— Назвав би я його ослом!

— Ну. то встань, осле, бо сидиш на моїм капелюсі.

При касі тикетовій.

— Прошу о тикет!

—А куда?

— О, то секрет.

В школі.

УЧИТЕЛЬ: — А скажи но, Мариню. кілько то є язиків на світі?

МАРИНЯ: — Та тільки, пльосю папа, кілько є людий.

СТРАШНИЙ МОРДЪ ВЪ ВИННИПЕГУ!

Въ четверъ, дня 8. мая, пополудни зостала въ звѣрській способъ задушена Екатерина, жена Петра Семчишина, въ ихъ дому при 791 Манитоба Евиню, въ Виннипегу. Семчишини не мали властнихъ дѣтей, лише мали 14 лѣтного хлопця на выхованю. Повернувшій хлопець изъ школы по 4. год., заставъ свою добродѣтельку — мать лежащую на подлозѣ въ ѣдальной комнатѣ, прикрыту простирадломъ, въ устахъ мала набито повно шматя кревко напханыхъ и завязаныхъ уста хусточкою. Цѣлый домъ бувъ перетрясеный. Руки замордованой були сильно звязани назадъ. Изъ ногъ мала постяганы панчохи, правдоподобно въ пошукуваню грошей.

Куфри були въ комнатѣ пооткрывани и все було порозкидано изъ нихъ.

Смерть наступила по той причинѣ, що въ уста и горло були напхани шматы и она удушилася. Екатерина Семчишина була въ той часъ сама въ дома, бо ей мужъ Петро робивъ при роботѣ въ Сиппара, а ихъ выхованокъ ходивъ до школы. Изъ сосѣдовъ никто ничого не видѣвъ и нечувъ. Завозваный лѣкарь др. Дима, на мѣстце несчастья, снайшовъ женщину вже нежи вою.

Въ ночи съ четверга на пятницу арестовани зостали двохъ людей, подозрѣлыхъ о пополненіе морда. При переслуханю подозрѣлыхъ о мордъ на женщинѣ Екатеринѣ Семчишинъ выказалося, що злочинства тое пополнивъ Гари Татернюкъ, который признався до того злочина, оповѣвше всяки подробности, якіи були причиною морда.

На полицийной стацiи Г. Татернюкъ признався, що онъ будучи безъ роботы и не маючи грошей пошовъ до дому своей тетки съ намѣ[illegible] тогди спала и якъ онъ почалъ рожъ рабунку. Катерина Симчи[illegible] перешуковати шуфляды за грошми, она збудилася и почала кричати. Татернюкъ вдаривъ ей пару разовъ по голов[illegible], а потомъ вдаривъ ей въ животъ и она притихла. Позніише, коли нападена прійшла до притомла снова кричати, Татернюкъ связавъ ей ноги и руки, заткавъ ей шматами уста, и такъ ей оставивъ, забравши 10 дол., якіи спайшовъ въ шуфлядѣ бюрка.

Гери Татернюкъ мае 40 лѣтъ, жонатый и мае 5 дѣтей. Онъ есть малого роста и носить бороду. Отъ трехъ лѣтъ нигде не працюе. Татернюкъ бувъ арестований того самого дня, коли пополнивъ мордъ. Двохъ иншихъ арестованыхъ полиція выпустила на волю.

Оскарженый разомъ съ судіями присяглыми предложили слѣдуючій вердиктъ:

Судія присягли по вислуханю доказовъ прійшли до конклюзіи, що Екатерина Семчишинъ, проживающа подъ ч. 791 Манитоба Аве., въ Виннипегу, зошла изъ свѣта дня 8. мая меже 2-гой годинѣ пополудню, съ причины побитья и черезъ удушеніе ся, спричиненное черезъ Г. Татернюка.

Мужъ Екатерины Семчишинъ, Петро, бувъ завозванъ сейчасъ отъ роботы, котрий бувъ въ полудни на обѣдѣ въ дома, заставъ уже свою жену мертвою. Она була здорова женщина, числила 45 лѣтъ житья.

Причиною такой смерти бувъ рабунокъ на гроши, котрыхъ не много удалось убійцеви взяти, бо лише 10 доляровъ.

Покойница Екатерина була опщадною и господарною, бо видно було многимъ зрителямъ ей домашный порядокъ въ комнатахъ: на стѣнахъ повно святыхъ иконъ, все она любила порядокъ.

Похоронъ покойной отбувся во вторникъ на 13 мая, при участію многочисленной публики, сопровождаючи покойницу до церкви св. Владимѣра и св. Ольги, въ Виннипегу, где була отслужена св. Литургія и заупокойне молеініе.—Земля ей перомъ!

—o—

Въ кождой православной хатѣ повинна бути „Канадійская Жизнь". Она защищаетъ справы Православной Церкви.

КОЖДИЙ

фармер повинен читати „Господара". Се є одинокий фармерський журнал в Канаді і Злучених Державах. Завдання сего журнала є піднести нашого фармера на висший уровень добробуту, обзнакомлюючи його з новітними способами управи ріллі, города, саду, ведення пасіки, плекання худоби, дробу, домашної економії і т. п. Найдете там також статті на господарські теми і обговорення сучасних фармерських економічних проблемів. Передплата $1.50 на рік. На оказове число просимо прислати 10 центів. Адреса:

Hospodar
P.O. Box 1616 Winnipeg, Man.

ПРОВИДІНЄ

Склад річей церковних доставить вам всі потрібні річи в церкві, школі і християнській хаті. Пишіть до:
THE PROVIDENCE
275½ SELKIRK AVE., WINNIPEG, MAN.

ЛОТЕРІЯ ЗАКОНЧЕНА.

Выгравка призначеныхъ вещей на лотарію, при Православной Церкви, на 643 Манитоба Ева., въ Виннипегу, отбулася 17 мая с. г.

Позаякъ билитовъ розпродано дуже мало, то властитель призначеныхъ на выгравку вещей часть отдалъ — по розмѣру вартости розпроданыхъ билитовъ.

Выграли слѣдующіи номера.

№ 103. Б. Майдрикъ, 896 Причард Аве., Виннипегъ, (серги — котки).

№ 128. — Ст. Скибинскій, 597 Флора аве., Виннипегъ (ваза).

№ 180. — Д. Яремко, 643 Манитоба аве., Виннипегъ (кольцо — перстень).

№. 123. Ф. Приходска, 597 Флора аве., Виннипегъ (старинну икону).

№. 34. Свящ. о. А Маркович, въ Роджайна, Саск. (перлы).

—x—

ГУМОР.

Непська ворожка.

— За долярчика, скажу вам, яка буде ваша долечка.
— Ну, а ти правдива ворожка?
— Правдива, не й як.
— Ну, то ти повинна знати, що в мене нема долярчика.

Кого він властиво віз?

Візник везе до міста дідича, а з противної сторони надіхав другий візник з якимсь паном. Один другому не хоче вступитися з дороги.
— Вступися з дороги, кажу тобі, бо я везу пана!! — каже оден.
— А се що, свиня?. . . . — відповідає другий, показуючи на дідича.

По балю.

Вона: — Ви сказали мені в „Народнім Домі", що любите мене. А чи ви були би здібні умерти з любови?
Він: — Се неможливе, бо моя любов є безсмертна.

„Канадійская Жизнь"
Органъ Православной Церкви в Канадѣ. Выходить 2 разы на мѣсяць. Предплата на рокъ въ Канадѣ 1.50, въ Соед. Штатахъ 2.00. Адреса:
CANADIAN LIFE
Box 3598, Winnipeg, Canada.

„НАУКА"
Илюстрованый мѣсячникъ для народа, — издаетъ сего року **Общество им. М. Качковского, во Львовѣ, Валова ул., ч. 14. —** Мѣсячникъ „Наука" мѣстить займаючіи историчніи и поучающія повѣсти, рады господарскіи и пасѣчничіи, стихотворенія, якъ тоже и новости изъ свѣта. — Журналъ обнимае 32 сторонъ печати.

Справді бідний.

Він: — Ах, я все стратив, маєток, значіння,... лише остала мені твоя любов!!!
Вона: — Ох, то ти справді дуже бідний.

„ВУЙКО"
сатирично-гумористичний двотижневник, виходить кождого 1-го і 15-го. — Коштує на рік 2 дол. в Канаді, а поза Канадою $2.50.
WUYKO
590 *Pritchard ave., Winnipeg, Man.*

Телефонъ Ст. Джан 4351
Д-р Г. НОВАК
(M.D.,C.M.)
Лѣкарь и Хирургъ
Урядовіи години: отъ 11—12 рано; пополудни отъ 2—5 и отъ 7—9 вечера.
Въ всякихъ болѣзняхъ даеть помощь. Удавайтесь до:
DR. G. NOVAK
459 *Selkirk Ave., Cor. Powers Winnipeg, Man.*

М. І. СОХАЦЬКИЙ
АРТИСТИЧНА ПЕРЕПЛЕТНЯ КНИЖОК.
Приймаю до переплетні ріжні книжки, як: шкільні, правничі, торговельні, молитвенники, біблії та евангелії і инші.
М. І. СОХАЦЬКИЙ
275½ SELKIRK AVE., WINNIPEG, MAN.

Rt. Rev. Bishop Budka
511 Dominion St.

CANADIAN LIFE

ОРГАНЪ ПРАВОСЛАВНОИ ЦЕРКВИ ВЪ КАНАДѢ.

VOL. III. — № 38. WINNIPEG, MAN., JUNE 14., 1924. ВІННІПЕГЪ, МАН., 14-го ЮНЯ, 1924. Ч. 38 — ГОДЪ III.

НОВОСТИ ИЗЪ СВѢТА.

ВЕЛИКАЯ ЕКСПЛОЗІЯ ВЪ БУКАРЕСТЬ.

Дня 28. мая, пожаръ и експлозія сницили арсеналъ и склады амуниціи въ Букарестѣ, Романія, двѣ мили за мѣстомъ. Експлозіи убили и поранили много людей, самъ король бувъ въ небезпецѣ и королевска родина мусѣла утѣкати изъ своей палати.

Мало експлодовати 1000 вагоновъ амуниціи и 12,000 тяжкихъ гарматнихъ набоевъ.

Населеніе изъ переполоху много утѣкло изъ мѣста.

Причина експлозіи незвѣстна.

—

По донесеніямъ, про революцію въ Романіи дуже ще слабіи вѣдомости, бо романскіи представники старяются заперечити.

Генералъ Авериску, провѣдникъ селянской партіи, старався устроити демонстрацію, однакъ доносять, що король Фердинандъ заборонивъ, а Авериску заявивъ, що не послухае королевского розпорядженія.

Депеши изъ Бѣлгорода потверждають, що ген. Авериску поваливъ правительство Вратіяну. Сподѣются революціи въ Романіи. — Члены правительства примушени були оставити Букарестъ.

—

ПРЕМІИ достануть предплатники „Канадійской Жизни", кто уплатить наперадъ за газету на одинъ рокъ вартости 75 ц., на два роки 1.50. — ПРЕМІИ будуть въ книжкахъ и вартосныхъ рѣчахъ.

Епископъ Бравнъ оскарженый въ ереси.

Кливланд, Огайо. — Судъ духовный Церкви протестантско-епископальной, сложеный изъ 7 епископовъ уапавъ виновнымъ епископа, диоцезіи Арканзасъ Вилліама Монтгомери Бровна, виновникомъ проповѣдуванія наукъ противныхъ съ постановами той церкви, а запрошаженіе „ереси".

Засудъ выданый зостане на подставѣ того „вердикта" въ м. октябру с. е. якъ судъ вторично собереся.

Епископъ Бровнъ поставивъ внесеніе щобы духовной судъ созвавъ 100 епископовъ той церкви, щобы спросити чи вѣрятъ они въ правдивость всякихъ правдъ якіи подае библія и тогди окажеся, чи суть они тоже „ертиками" или нѣтъ.

Чиста комедія съ тими епископами!

—o—

Миссіонери въ Китаю въ великой небезпецѣ.

Въ Китаю, що разъ то поширяются повстаня, якіи есть небезпекою для канадійскихъ и американскихъ миссіонаровъ, що тамъ находятся.

Много миссіонаровъ съ родинами вже погибли отъ бандытовъ а прочіи находятся въ небезпецѣ.

Американске населенье въ Японѣ тоже находятся въ неприемномъ положеню завдяки политичного конфликту межи двома краями.

КТО ПЕРВЫЙ ИЗЪ СВЯЩЕННИКОВЪ СОБЕРЕ И ПОШЛЕ НА ФОНДЪ ПРАВ. ГАЗЕТЫ „КАНАДІЙСКАЯ ЖИЗНЬ"?

Президентъ Мильранъ зрезигнувавъ

Парижъ, 11 червня. — „Завтра въ радахъ разомъ съ добрыми горожанами мого краю, я буду боротись за волю, за републику и за Францію", Александеръ Мильранъ, 12-ый президентъ Франціи, заявивъ нынѣ въ письмѣ до французского пароду, при котромъ онъ ровнож и заявивъ свою резигнацію.

Мильранъ, хотай въ разу бувъ по становимъ стояти при своимъ, мусѣвъ уступити своимъ противникамъ.

Тимчасово керма державы есть въ рукахъ министеріи подъ проводомъ М. Ф. Марсала, який только килька дней тому занявъ мѣстце Пуанкаре.

Едуардъ Ерріо, провѣдникъ и голова лѣвой большости буде покликаний на слѣдуючого премiера. Сподѣются що сим разомъ онъ сю пропозицію прійме и що онъ въ протягу килькохъ дней онъ сформуе новый кабинетъ Франціи.

—

Киренскій и Миллюковъ организуе революцію противъ совѣтовъ.

Изъ Праги, Чехо-Словакія „Руде Право" доноситъ, що Кирипскій и Миллюковъ организують въ Празѣ акцію противореволюційну, спрямовану противъ Сов. Россіи, помимо що на созваныхъ ними конференціяхъ встрѣчаются съ дуже сильною позиціею изъ стороны рускихъ бѣженцовъ.

Киринскій былъ первымъ диктаторемъ послѣ царя Николая II.

СКЛАДАЙТЕ И ШЛѢТЬ СВОЮ ЖЕРТВУ НА „К. ЖИЗНЬ"! ДАРОМЪ ЧИТАТИ ГАЗЕТУ НЕ ХОРОШО!!!

ОТЪ РЕДАКЦІИ „КАНАДІЙСКОЙ ЖИЗНИ".

Звертаемся до всѣхъ нашихъ Читателей и Пріятелей, которіи поберають и читають „Кан. Жизнь" отъ долшого времени и на жаль и до теперь не прислали ани одного цента. Повинни наши Читатели роздумати, що газета стоитъ гроши, пнъ паперъ, друкъ, робота и почтовая резсылка.

Много нашихъ Читателей поберало газету черезъ два лѣта, — хотяй не точно, бо те не наша вина, — то если бы буле где — кому за тяжко уплатити всю предплату то такимъ Читателямъ робимъ великій опуст, нехай пошлють хотьбы по 1. доляру за той часъ, и напишуть, чи имъ дальше высылати чи не высылати, бо даромъ никто намъ не робить ани даромъ паперу не дають изъ фабрики.

Кто пошле цѣлковиту предплату, тому на желаніе пошлемъ хорошихъ книжочокъ даромъ. Мы будемъ старатися отъ теперъ точно издавати, только ожидаемъ Вашой помощи.

Предплатителей нашихъ просимъ дописувати всяки свои дописи и думки въ справѣ самои газеты, а то якъ можна на будущее время ей издавати, чи може що треба перемѣнити, такъ або иначе.

Пишѣть сейчасъ до редакціи Канадійской Жизни" на адресъ:

CANADIAN LIFE
Box 3598, Winnipeg, Man.

„Канадійская Жизнь" потребуе Вашой Помощи!

ГОЛОСЪ ИЗЪ МОНАСТЫРЯ ИЗЪ КЕЛЛИИ РУССКАГО СТАРЦА ИНОКА,

Роднаго внука Дѣда-воина, Страдальца, раненаго въ сраженіи подъ Бородиномъ въ 1812 г. со многими истинно - отечество любцами.

II.

Вотъ это самое и есть, выше, въ немногихъ словахъ высказанное въ дѣйствительности же въ ужасающихъ картинахъ величайшихъ и многоразличныхъ бѣдствій и страданій, мучительствъ и убійствъ, на безграничномъ пожарищѣ Родины — Россіи, невыразимыхъ страданій стомилліоннаго русскаго народа, уже пять претяжкихъ годинъ протолжающихся, въ общей совокупности и есть, къ стыду многихъ — многихъ, послѣдствія и трофеи завоеванія, такъ называемой слѣпцами умомъ, а не глазами (Іоан. 9, 40, 41) „безкровной" революціи, почти совсѣмъ уже погубившей, еще такъ недавно великую, обширную, могучую Россію.... **А что и еще дальше?!**

Не это ли „завоеванія" не „безкровной", а многокровной и многобѣдственной и проклятой революціи?!?!?!

Это ли **„свобода, братство, равенство?!** Не это ли обѣщанный соціялъ-революціонерами и коммунистами Русскому Народу и обѣщаемый ими повсюду бѣднотѣ человѣчества тотъ безбѣдный рай, въ которомъ не будетъ ни богатаго, ни бѣднаго, ни голоднаго, ни большого, ни малаго, но всѣ будутъ равны, всѣ будутъ братья—товарищи, всѣ будутъ довольны; счастливы..... блаженны: будутъ **яко бози** (Быт. 3, 5)?

Такъ же были прельщены діаволомъ наши прародители въ истинномъ раю сладости довѣрчиво поддавшись лукавому совѣту **яко бози** (Быт. 3, 4—5).

А что получили? изгнаніе изъ рая (Быт. 3, 23, 24); чѣмъ стали? рабами супротивной силы, ввергнувъ съ собою и все потомство во всегдашнее рабство (Рим. 7, 15—25), на всегдашніе труды воздѣлывать землю и въ потѣ лица ѣсть хлѣбъ свой.... (17, 18, 19). **Таково правосудіе Божіе!**

Уже пять тяжкихъ годинъ отъ дней великаго многобѣдственнаго государственнаго переворота*) съ ниспроверженіемъ императорскаго трона, давнымъ давно подготовляемаго враждебными силами въ „кабинетахъ" на недоступныхъ верхахъ и въ сатанинскихъ глубинахъ (апок. 2, 24), начатого же самонадѣянными, обманутыми властолюбцами, восхотѣвшими управлять стопятидесятимилліоннымъ народомъ, великою Русскою Землею, своимъ близорукимъ „хамскимъ" умомъ и этимъ лишившими Русское Императорское Правительство и Вѣрное Русское Воинство приближавшейся побѣды надъ сильнымъ врагомъ прекращенія великой войны, возвеличенія и расширенія Россіи... и вмѣсто этого свалившими ее — страдалицу — въ неописуемое положеніе, въ раззореніе, въ обнищаніе, въ умаленіе и въ многоплачевную, жесточайшую, въ небывало-неслыханную кровопролитную тиранію.... „интернаціонала", „коммунизма" — жидо-масонства....

И гибнешь ты, русскій православный народъ, Твоими народными писателями наименованный „народомъ богоносцемъ".... другъ друга умерщвляя.... все.... все.... тысячелѣтіемъ русскаго государства и столѣтіями, со многими трудами и огромными затратами благоустроенное.... разрушая и уничтожая, на кого и на что укажутъ и направятъ тебя твои лживые радѣтели — благодѣтели, на радость явныхъ и тайныхъ враговъ Церкви и Россіи, Православія и Христіянства....

Дорогіе Соотечественники! Бывали и прежде на Руси святой времена тяжкія и бѣды великія... бывали бѣды лютыя и времена ужасныя. Но по милосердію Господа Бога, заступленію — Царицы Небесной и молитвамъ отечественныхъ святыхъ, подвигнувъ предковъ нашихъ къ сознанію себя виновными предъ Богомъ, къ искреннему покаянію во грѣхахъ и къ исправленію жизни. „Мати Божія! Спаси Землю Русскую!" взывали предки наши въ покаяніи, въ сокрушеніи духа и въ рыданіяхъ повергаясь предъ святыми иконами и особенно предъ чудотворными и прославленными.

Кажется не одинъ народъ въ мірѣ не былъ свидѣтелемъ столь многихъ благодѣяній, явленныхъ милостивымъ заступленіемъ Пресвятой Богородицы, ни одинъ народъ не испыталъ на себѣ столько проявленій видимаго заступничества за него Царицы Небесной, какъ Народъ Русскій.... И времени слишкомъ двух-сотъ лѣтняго монгольскаго ига, и смутное время между-царствія, и наводненіе Россіи и занятіе Москвы поляками и самозванными правителями, времена глубокихъ внутреннихъ раздоровъ и грозныхъ внѣшнихъ опасностей для самаго существованія Русскаго государства, нашествіе великаго завоевателя, повелителя галловъ и съ ними двадцати народностей, — все это прошло милостивымъ заступленіемъ Богоматери, обращавшей въ бѣгство полки враговъ.... И православная Русь послѣ такихъ — бѣдъ и потрясеній становилась еще могущественнѣе, еще грознѣе, еще сильнѣе духомъ. И каждый разъ заступленіе Преблагословенной Владычицы Богородицы являлось слѣдствіемъ искренняго обращенія Русскаго Народа къ Ней...

Вспомни же Бога и Заступницу Твою усердную, Русскій Православный Народъ, — очнись, поднимись, посмотри на себя, ужаснись: что ты былъ и что сталъ и что сталось съ твоею родною Русскою Землею?! перекрестись..., взреви плачемъ — воплемъ великимъ, во всю грудь твою, стомилльонную, богатырскую: **Господи! Господи! Господи!** „согрѣшихомъ, беззаконновахомъ, неправдовахомъ предъ Тобою, ниже соблюдохомъ, ниже сотворихомъ, якоже заповѣдалъ еси намъ но не предаждь насъ до конца, Отцевъ Боже"! **Пресвятая Владычица Богородица помагай намъ! Святіи вси съ Богородицею молите Бога о насъ грѣшныхъ!!!**

Господь ждетъ и готовъ помилувать, какъ Евангельскій отецъ блуднаго сына)Лук. 15, 18—24), Милосердная Заступница наша непрестаетъ ходатайствовать, простирая руцѣ свои къ Сыну Своему и Богу, умоляя Его преклонить праведний гнѣвъ Свой на милость. Ангели — хранители народовъ и каждаго изъ насъ святые, Угодники Божіи молятся, умоляя Господа Бога о помилуваніи насъ грѣшныхъ....

Православные Россіяне! воистину только Господь, одинъ Господь Богъ Вседержитель можетъ спасти Россію! И не только спасти.... но и дать ей былое величие.... если только будутъ даны вами обѣщанія: жить по Божьи, по христіянски, — какъ велитъ святая Церковь и учатъ законные пастыри ея и если будутъ творимы и приносимы вами плоды достойные покаянія (Матѳ. 3, 8). „Обратитесь ко Мнѣ, глаголетъ Господь Саваоѳъ, и обращуся къ вамъ, глаголетъ Господь Саваоѳъ" (Зах. 1, 3).

Кайтеся же, кайтеся, плачьте и рыдайте возлюбленные Соотечественники Православные Россіяне, всѣ православные Славяне и всѣ Православные Христіяне, плачьте много и безпрерывно, рыдайте много и громко, — каждый о себѣ самомъ и о своихъ присныхъ и каждымъ и всѣ о всѣхъ и о Церкви расшатываемой и о Родинѣ многострадальной и разрушаемой и о всемъ мірѣ и о всѣхъ людехъ.... Кайтеся и творите **плоды достойные покаянія** (Матѳ 3. 2. 8). Аще не покаетеся всѣ погибнете (Лук. 13, 3). **Такъ грозно говоритъ Самъ Владыко Господь!**

Ежели Русскій Православный народъ не оставитъ междоусобицы, раздѣленія и подчиненія захватчикамъ — притѣснителямъ, не объединится и не пойдетъ для спасенія страдалицы Родины и изгнанія самозванныхъ управителей — мучителей отовсюду, то „святая Русь" погибла, а съ ней погибнемъ и мы!

Такъ болѣзненно-плачевно высказался въ одно время великій печальникъ и Богомолецъ, Святѣйшій Патріархъ Тихонъ, призывая тебя Русскій Православный Народъ для спасенія такъ называемой „Совѣтской" Россіи и избавленія отъ претяжкой неволи — кабалы держателей „интернаціонала", съ „чрезвычайками", твоихъ страждущихъ братьевъ — отцевъ и дѣтей — русскихъ православныхъ людей.

Погибнетъ ли святая Русь, погибнетъ за нею и поколебавшееся Доблостное Козачество столь много послужившее расширенію, усиленію, и возвеличенію Россіи.... И православный русскій Народъ и славное руское Казачество окажутся тогда, — на смѣхъ врагамъ, — во всегдашней, безъисходной, претяжкой неволѣ — каждый человѣкъ на всю жизнь въ рабствѣ.... рабомъ у тѣхъ, которые теперь именуютъ себя освободителями, кормителями, благодѣтелями бѣдноти человѣчества.... а въ особенности безработныхъ, лѣнивцевъ. **Слышите ли, Казаки?!**

(Окончаніе слѣдуе).

*) Этотъ голосъ нашъ начатъ не пять лѣтъ отъ начала „революціи", — не съ 1922 г., а еще съ 1907 года.

НОВОСТИ ИЗЪ МИССІИ.

ИЗЪ ПОСТАНОВЛЕНІЯ

Детройтскаго Собора Американской Православной Церкви 2—4 Апрѣля 1924 года.

Объ именующемъ себя Епископѣ Адамѣ Филипповскомъ и отщепенцахъ иже съ нимъ.

Священный Соборъ Русской Православной Церкви въ Сѣверной Америкѣ, состоявшійся въ г. Детройтѣ 2, 3 и 4-го Апрѣля 1924 года, единогласно постановилъ:

„Обратится отъ имени сего Священнаго Собора ко всѣмъ лицамъ изъ духовенства и мірянъ, сторонникамъ именующаго себя Епископомъ Адама Филипповскаго и къ нему самому съ требованіемъ сознать ею глубину причиняемого ими Святой Православной Церкви зла своимъ поведеніемъ и дѣяніями и чрезъ принесеніе полнаго раскаянія возстановить свою связь съ Американскою Русскою Церковію въ лицѣ ея Предстоятеля, Высокопреосвященнѣйшаго Митрополита ПЛАТОНА. Вопросы же о каноничности или неканоничности какъ избранія и хиротоніи во Епископа Адама Филипповскаго, такъ и его дальнѣйшаго послѣ хиротоніи поведенія считать подлежащими компетенціи Собора Епископовъ нашей Русской Православной Церкви въ Сѣверной Америкѣ".

Съ подлиннымъ вѣрно:

Каѳедральный протоіерей
Леонидъ Туркевичъ.
Секретарь Собора, протоіерей
Іоаннъ Чепелевъ.

1924 года, Мая 11-го дня, г. Нью-Іоркъ.

СЛУХИ ОБЪ УВОЛНЕНІИ МИТРОПОЛИТА ПЛАТОНА НЕВѢРНЫ.

Управляющій Русскими Православными церквами въ Западной Европѣ **Митрополитъ Евлогій** въ бесѣдѣ съ Сотрудникомъ газеты „Руль" С. И. Левинымъ, между прочимъ, заявилъ и рѣшительно опровергнулъ всѣ выдумки о суспендаціи **Митрополита Платона Патріархомъ Тихономъ.** Оказывается, что это извѣстіе, которымъ, кстати, здѣсь въ Америкѣ и Канадѣ такъ злоупотребляютъ нѣкоторыя лица и газеты, есть ничѣмъ больше какъ газетной уткой, распускаемой врагами Православной Церкви.

Буквальныя слова **Владыки Евлогія** Сотруднику „Руля" С. И. Левину слѣдующія:

„Прежде всего не вѣрны, появившіеся въ печати слухи объ увольненіи на покой **Митрополита Платона,** который еще совсѣмъ не давно былъ утвержденъ **Патріархомъ** въ должности Митрополита Сѣверо-Американской Церкви. Указъ объ его увельненіи ничѣмъ не подтверждается.

Вчера начался созваный Митрополитомъ Платономъ Соборъ или точнѣе мѣстный съѣздъ выборнихъ отъ 300 приходовъ Американской Епархіи, который урегулируетъ положеніе дѣлъ съ Сѣверо-Американской Православной Церкви. Всѣ потуги большевикановъ Н. Кедровскаго и его клевретовъ деморализовать Православную Церковъ въ Америкѣ ни въ чему не привели". („Правда", ч. 37, 1924 г.)

РѢШЕНІЕ СУДЬБИ ВЬ ПОЛЬЗУ МИТРОПОЛИТА ПЛАТОНА.

Рѣшеніе, вынесенное судьей Гигерихъ, въ Ньюоркѣ, по иску Кедровского противъ Митрополита Платона и прот. Л. Туркевича, въ коемъ Кедровскій доказывалъ, что онъ законный архіерей законной церкви, законно будто зазначенный управлять Сѣверо-Американской епархіей и требовалъ, чтобы судъ призналъ его права и затретилъ Митрополиту Платону управлять Епархіей, жить при Соборѣ и дѣйствовать въ качествѣ Архіерея Русской Православной Церкви, читается въ переводѣ съ англійскаго языка такъ:

„Въ этомъ дѣлѣ имѣется рѣзкое противорѣчіе въ аффидевитахъ по всѣмъ существеннымъ вопросамъ и у меня имѣются такія серьезныя сомнѣнія, что истецъ (Кедровскій) имѣтъ право на какую либо справедливую помощь Суда, что я не считаю возможнымъ дать ему то, что въ сущности было бы равносильнымъ рѣшенію дѣла въ его пользу. Право истца на Помощь Суда, которой онъ просить, если вообще быть установлено судебнымъ разбырательствомъ. Въ прошеніи отказать съ 10 долл. издержекъ".

Это рѣшеніе опубликовано въ Лос Джорналъ отъ Мая 5-го за 1924 годъ. Рѣшеніемъ того же судьи отказано также Ресиверу въ его передать Кафедральний Соборъ въ его вѣдѣніе.

НАМЪ СООБЩАЮТЪ.

Бывшій Канадійскій Миссіонеръ Іеромонахъ Николай Шамбура, согласно своей просьбѣ, поселился въ Св. Тихоновскомъ Монастырѣ въ Пенсилваніи.

— — — — — — — —

Въ Самбургъ, Саск., пріѣхалъ новый нашъ священникъ о. Харитонъ Вельма.

— — — — — — — —

Приходъ въ Сочава, Альберта, котрый забрали свистуновцы, а теперь назадъ вернувся въ лоно Православной Русской Миссіи и имѣетъ своимъ Душпастыремъ одного изъ найлучшихъ Ревностныхъ Миссіонерофъ Канады, Свящ. О. С. Вербового.

— — — — — — — —

Точно также къ приходу Ваканъ, Саскатчеванъ, присоединился сосѣдній Приходъ, бывшій свистуновскій, де былъ настоятелемъ С. Ковальчук.

— — — — — — — —

Есть надежда, что Русская Церковъ въ Саскатунѣ тоже будетъ, какъ построенная Русскимъ Православнымъ Священникомъ и записанная на Владыку Александра скоро належати до нашей Миссіи.

— — — — — — — —

„Митрополитъ" Ив. Кедровскій дѣйствуетъ. „Выкропилъ" бывшаго псаломщика въ Гери, Индіана Н. К. (женатого два раза). Теперь сей „красный выкропленецъ" пишетъ другимъ своимъ товаришамъ обѣщая „посвященіе".

Начинается Американская Макарьевщина и Серафимовщина. Не все же Канадѣ быть впереди.

— — — — — — — —

Леонтій Зубачъ, стоявшій внѣ Православной Русской Миссіи и занимавшій должность „пароха" въ Рабитъ Гилъ, Альберта, повандровалъ до Бритишъ Колюмбіи, бо парафіяне казали ему „выносися". Народъ начинае познавати и тѣхъ „священниковъ", якіи не узнаютъ жадныхъ ВЛАДЫКЪ и робятъ що сами хочутъ (два раза женятся и берутъ шлюбъ у такихъ як сами), начинае гнати отъ себя на всѣ четыре стороны. Славно. Кто слѣдующій? „Полбискупа" Куколь скажи!!!

— — — — — — — —

8. Юнья, въ Воскресенье, послѣ службы, будетъ освященіе краеугольнаго камня для новой Церкви въ Мапелъ Крикъ, Саскатчеван, каковое освященіе совершитъ Администраторъ Православной Миссіи протоіерей Александръ Вячеславовъ. Прихожане всѣ Россійскіе люди изъ Одесской, Херсонской, Кіевской и Волынской губерніи, занимающіеся фармерствомъ и очень преданные церкви люди и живущіе дружно и вѣру свою христіянскую держащіе твердо. Слава и честь имъ и Богъ въ Помощь въ ихъ трудахъ.

— — — — — — — —

Свято Троицкая церковь въ Виннипегѣ, зостала отновленою въ нутрѣ и преукрашена живописными иконами, стараніемъ о. Антонія Терещенка и вѣрнихъ парафіянъ того храму на славу Божію.

Адресъ Администратора Русской Православной Миссіи въ Канадѣ:

V. Rev. Archpriest
Alex. Vyacheslavov, Administrator
Suite 4, Brown Block,
Moose Jaw, Sask.

НЕ ЗГАСАЙТЕ ЯСНИ ЗОРИ.

Не згасайте ясни зори
Ты мѣсяцю ще свѣти,
Во нашъ Господь милосердный,
Взглянесь надъ нами дѣтьми.
Онъ проститъ намъ всѣ провини,
Такъ Онъ Отецъ въ небесѣхъ,
Онъ не хоцетъ смерти грѣшнихъ,
Щобъ пирати во грѣсѣхъ.
Наши сльозы, кровь невинну,
Изъ высоти окомъ зритъ;
Лишь вѣръ Брате въ Его помощь,
Онъ кайдани разорветъ,
Якъ Израиля съ Египта
Въ родной земли насъ зъведе,
А вся адска злобна сила
Въ безвѣсть изъ Руси уйде
Русски Храмы возновлятся,
Его имя прославлять,
Торжественно усмѣхнется
Вновь наша Русска мать.
И соберетъ своихъ сыновъ
Изъ позаморскихъ пустинь,
В своей земли приютитъ ихъ,
Лишь надѣйся въ Бога вѣрѣ.

Свящ. С. Д. Вербовый.

ВЗНОСЫ

поступившіе на нужды Канадійской Миссіи за мѣсяцы Ноябрь, Декабрь 1923-года и Январь, Февраль, Мартъ, Апрѣлъ и Май 1924 года отъ священниковъ и ихъ приходовъ, входящихъ въ составъ ея. Отъ Настоятлей Церквей:

Адм. Прот. А. Вячеславовъ	6.00
Благ. Д. Марковичъ	6.00
Свящ. С. Ивановъ	6.00
Игуменъ Игн. Фаловскій	6.00
Свящ. С. Ковальчукъ	6.00
Свящ. А. Зименовъ	5.00
Свящ. М. Балека	3.00
Іеромонахъ С. Брутскій	2.00
Свящ. Х. Велма	3.00
Благ. О. А. Пыза	7.00
Свящ. С. Вербовый	6.00
Свящ. І. Хруставка	5.00
Свящ. І. Комса	3.00
Іер. Ант. Терещенко	5.00
Свящ. А. Сербу	8.00
Свящ. П. Лисокъ	2.00
Свящ. А. Кизюнъ	4.00
Свящ. Г. Хомка	1.00
Свящ. Н. Левко	2.00
Итого	81.00

Отъ приходовъ:

Мус Джо	6.00
Реджайна	6.00
Кейвиль	6.00
Гаффорд	2.00
Самбург	1.00
Шандро	7.00
Востакъ	4.00
Виннипегъ Троицкій Приходъ	5.00
Оттава	4.00
Итого	41.00

Администраторъ **Прот. А. Вячеславовъ; Свящ. С. Ивановъ, Казначей, Іеромонахъ А. Марковичъ,** секретаръ.

„КАНАДІЙСКАЯ ЖИЗНЬ"
Органъ Православной Церкви въ Канадѣ.
Выходитъ 2 разы въ мѣсяцъ.
Предплата въ Канадѣ $1.50, въ Соед. Штаты $2.00 въ годъ.
И. Бѣлецкій, редакторъ.
Адресъ Редакціи:
"CANADIAN LIFE"
590 Pritchard Ave., Winnipeg, Man.

"CANADIAN LIFE"
Organ of Orthodox Church in Canada
Subscription in Canada $1.50, and in foreign countries $2.00 per year.
Advertising rates on application.
Address:
"CANADIAN LIFE"
590 Pritchard Ave., Winnipeg, Man.
Phone J. 5577

ЭТИМОЛОГІЯ — ФОНЕТИКА.

Въ „К. Жизни" ч. 37, на сторонѣ 4. помѣщена статя „До предплатників і симпатиків К. Ж.", межи тимъ сказано, що „прихильники" одни пишуть фонетикою а други этимологією; одни — фонетикою — въ украинскомъ дусѣ, этимологією — въ россійскомъ дусѣ, а трети чисто по российски — въ россійскомъ дусѣ. Бѣда въ томъ, що насъ ктото подѣливъ не только національно, и религійно, але также и литературно. Бо россійской або галицкой этимольогіи нема, а въ литературномъ словѣ значеня есть одна литература русска, котрою писали всѣ люде предналежащіи къ русской націи, чи онъ Галичанинъ, чи Волинецъ, чи Угроросъ, чи Буковинецъ. Австрійське правительство, бувшои монархіи выдавало „Вѣстникъ Законовъ Державныхъ" на чисто литературномъ языку и покликало ученого проф. Василія Ковальского на редактора. Галицкая этимологія введена бл. п. Маркіяномъ Шашкевичемъ съ тимъ додаткомъ, що въ своихъ творахъ вмѣсто по литературному писати „волъ", поклавъ надъ „о" дашокъ и читавъ „віл" и через то одно слово еще не можна звати галицкою этимольогію, бо оно не отдалие такъ литератури нашои, якъ фонетика. Въ статьи дальше сказано, що и большевики выкинули въ Россіи „ѣ" и „ъ". — Ту треба застановитися, кто того выкиненя жадавъ. Чи русскій народъ, чи Жиди верховоды? Если послѣднія, що певно, то намъ не треба ничо свого держати, а чекати, ажь намъ хтось накине чи дасть. О „украинской литератури" нема що и говорити, бо ей не було и нема. Фонетикою не писавъ ни Шевченко, ни Гоголь, ни Шашкевичъ. Фонетику накинуло австрійско-польске правительство, а рабы бувшой Австріи вхошли ей въ закочеными руками, и спѣвали пѣсоньку, що меньше паперу зуживуть на непотребне „ъ", но на его мѣсце тіи спѣваки всунули друге слово „т", котре зовсѣмъ непотребне, пр. „життя" вмѣсто „жите", „дитя" и т. д. Фонетика введена выключно для галицкихъ уніятовъ щобы ихъ скорше отвести отъ церкви, особливо молодое поколѣнье, котрому не указуй „псалтыря", або „часослова" бо его притомъ и научили, що то „московске" письмо, „московска" церковь, а якъ безъ „ъ", „ѣ" и „ы" — то нѣбы украинске.

Дальше сказано о орієнтаціи". Чи Канада, що пише англійскою этимологією орієнтуеся до Америки? Чи Америка до Англіи? Думаю, що нѣ; бо Американецъ стремитъ до своей цѣли державной, Англієць до своей, и письмо нѣ однимъ нѣ другимъ не перешкаджае, а помагае, такъ въ державныхъ, якъ и економичныхъ и народнихъ дѣлахъ.

Коли худобинѣ зольемо карасиною частично шерсть то на томъ мѣстце виросте нова шерсть иншои краски; въ такомъ разѣ не будемо уже говорити що то кôнь або вôлъ, але що иншого — такое съ правописею. Поляки и Нѣмци середъ агентовъ своихъ Барвинского и Вахнянина выбраныхъ русскимъ народомъ до Вѣденского парляменту, на предложеніе згодилися на выкиненье "ъ", "ы", "ѣ" и нинѣ той кусокъ письма называти „украинскимъ", то навитъ стидно, кто мае розумъ и знанье. Еслибы народъ въ Галичинѣ чи Буковинѣ зобрался на зборы въ Черновцяхъ або во Львовѣ, узваливъ, що тіи слова намъ непотребны, тогди я инôвбы противъ волѣ и рѣшення народа, но накинене ворогомъ, хотябы яке солодке не возьму, бо въ немъ мѣститcя трійло — ветрымъ нашъ народъ заразився. Еслибы на Украинѣ писали наши писатели попередно фонетикою, а якъ то „Майки" спѣваютъ „Москва накинула этимологію", нынѣ рація вернутися до свого. Не величайтеся жидовско-польско-нѣмецкимъ здобуткомъ, то щось пахне не розумно. Мое мнѣніе таке: писати этимологією, безъ рожницѣ чи литературнимъ чи народнымъ языкомъ. Поучаючи статьи помѣщати фонетикою безъ словъ: „украинска мова", „украинске письмо", „украинске свято", бо нашъ народъ не желае себе нынѣ байками кормити, але желае прогресу, науки и знання. Онъ знае, що онъ буде, есть, и буде русскимъ народомъ.

Що до зміны назвы газеты, то дуже жаль, що въ комитетѣ прихильниковъ настолько образованыхъ було людей, що не розумѣли слова „Жизнь" и треба перехрестити на „Життє", бо чи такъ чи сякъ то паперу не заощадится, бо по 5 буквъ выходитъ. Отже назва най останеся та сама. Понеже комитетъ не есть весь народъ, а часть народа, а дебатувати надъ симъ шкода часу и мѣстця.

Свящ. С. Д. Ворбовий.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ІДЕОЛОГІЯ.

Відомо, що в Росії зістала сильно потрясена прав. віра, з причини тої, що большевизм заатакував сильно, не тільки прав. віру, але й всяку віру християнську. Жидівську віру він мало доторкнув, а се тому, що вона жидівська, за плечима котрої стояли Троцький, Зеновєв, Каменев і богато инших Жидів. Було, правда і на синагогу дещо наступу з боку совітського уряду, але се лише так про людське око, що, мовляв правительство і синагогу переслідує, але цілий світ розуміє добре, що те переслідування далеко не дорівнювало християнському переслідуванню.

Зрабовання православних церков з дорогоцінностей, запущенне крайного святотатства над реликвіями, мощами, тощо, нарешті зрабовання навіть з померших трупів всего, котре мало на собі яку ціну, як перстені, перли і т. д., вказує виразно на те, що більший наступ на прав. церкву, а також на те, що з нею звязане, не могло бути.

Що-ж довело большевицький уряд до такої поганої антирелігійної акції? Довів їх очевидно большевицький шовінізм і атеїзм, котрий від віків кипить в душах тих людей, котрі все мали своїм завданием нищити всяку власть поставлену від Бога. А коли підійшла їм до того відповідна нагода, так зараз вони скоренько кидалися наче дикі тигри в африканських джунглях на свою жертву.

Є се впрочім вікова тенденція безбожників, що виконує пімсту над вірою в Бога. Ми бачимо її в Св. Письмі ще за часів Мойсея, де Дафан, Корей і Аферон кидають боротьбу Мойсеєвому закону, виступаючи в ролі помазанників Божих, беручись за ту роботу, що первосвященник Арон та Левити. Пізнійше мордовання всіх пророків Божих, як не ватагами то царями Старого Завіту і так аж до християнської ери. А початки християнства до панования царя Константина, се цілий ланцюх мордів, виконаних над невинними християнами. А пізнійше всякі релігійні реформи, що кинулись як колом в руках на помазанників Божих та вірних мирян, то ріжними агітаціями руйнували Христів корабель — церков. Правда, всі ті кроваві вчинки, авантурники оправдували ріжними до того причинами, але як би там не було в їх акції був намен безбожности, що перебирав ріжні переслідування Христової Церкви.

Нарешті французька і російська революції вказують виразно на той факт, що безбожність не щадить Божого Закону ні дрібочки, в чім з розважних людей ніхто не сумнівася.

Большевики свій непощадний удар поясняють тим, що духовенство вело контрреволюцію, і за се воно мусіло бути знищене до щенту. Але сего оправдання за мало є для розумного чоловіка. Коли так, то що винні в сім мощі святих, що їх **большевицькі комісарі повикидали з печер і ногами топтали?** Чи і вони також брали участь в контрреволюції? Ні, і сто разв ні! Сю роботу виконав большевицький шовінізм за спілку з атеїзмом!

А ще дальше, що винен в контрреволюції Христос, що його обсміяно в ріжних карикатурах і на посміх Йому, поставлено в Катеринобургі памятник Юді? Бачите, на сі правди і сам Ленін не відповів би, бо всім є очевидно, що ніяка контрреволюція була причиною препоганих висше наведених большевицьких вчинків.

Для дальшого розуміння візьмім хоч би вже й саму контрреволюцію. Що вона? Вона є стараннем за старим ладом, не тільки в Росії, але де вона на світі невпровадилася. Та чи можна мститися через но на вірі? Само собою розуміеся, що ні. Консервати, що люблять старий лад, були, є і будуть в цілім світі, бо прецінь годі погодитися з тим, щоби палити готові стоси зі збіжем через те, що поле, яке ще не оране, зародить краще збіже, як се, котре вже зложене в стозі. Для розумних людий старий лад валиться сам лише тому, що він під нові часи не підходить. Але він валиться процесом еволюції і лише з таким процесом можна погодитися, а не з переворотом моментальним з старого в нове, для того новий і узурпаторський лад мусів, мусить і буде мусіти стрічати свою опозицію. Та

кою в кождому разі закон Божий не повинен терпіти страшне переслідування з боку походу захоплених тим, чого нема ще між авантурниками.

Большевицька ідеольогія є впрочім надмірно смішною. На разі все, що православне та взагалі християнське було непомаговано переслідуване, а на кінци бачимо большевизм зі свого внутра випродуковує „Живу Церкву". Що за тип чудний! Виходить таке, що не треба ніякої віри — і треба віри! З сего виразно видко, що ані шовінізм, ані атеїзм не посідне способних прикмет орієнтації, бо не видержує критики з жадного боку.

Крім сего ми бачимо, що большевизм крім ненависти до віри, кидался також і на всяку обрядовість, що звязана тісно з вірою, однак є всякі закони, що він переповнений всякою обрядовістю та церемоніями. І сим він дав собі сильного полічника в пику. Во-ж коли признає обрядовість для себе, то де розум є переслідувати других?

Приміром є всякі звідомлення з большевицької Росії та України, що ті большевики, котрі виреклися віри Христової при „хрещенню" своїх дітий обносять кругом стола, причім батько дає кождому кумови дитину в руки. Скінчивши сю обрядовість, гості встають і співають три рази „многая літа" тій дитині. Заходить отже питання, чому три рази, а не два рази, один раз, або пять? Впрочім на що обходити стіл з дитиною, як в церкві, чи не можна би і без сего?

А що найбільше то дивні імена, які вони дають своїм дітям. Знаєте які? „Капітан", „Гнідий", „Дерлиповатий", "Вороний" "Карий" і т. д. Дають вінські імена для того, щоби уникнути християнських імен, що необходиться без триразового обходу стола та триразового співання многая літа, хоч се також вікова практикація (триразовість) церкви.

Також форма шлюбів їх повна всякої обрядовости, що забрана з життя церкви, як також всякого рода форми забрали большевики з царських часів при вивисшенню з степення на степень своїх офіцерів. Одним словом, старе руйнують і старим послугуються.

А найбільше смішна їх характеристика виявляється при переміні деяких памятників та міст.

Так примірoм ще з царських часів перемінено Петербург на Петроград. Переміна ся наступила на тлі злих відносин між Росією а Німеччиною, отже зі злих заглядів німецьке слово „Петерсбург", себто Петрова будова чи місто, перемінено на „Петроград", себто Петрів город. Хоча назва перемінена, але значіння осталося те саме, себто, що Петро (Петро Великий) збудував то місто. А тепер большевики перехрестили Петерсбург-Петроград на Ленінград, себто переіменовано в честь Леніна. Але чим при будові Петрограду прислужився Ленін? Цілому світови відомо, що Ленін Петрограду не то, що не будував, а навпаки він знищив його і в його імени чомусь переіменовано се місто. Ніяке припущення не може оправдати сеї переміни, навіть більше чим відробити якийсь твір письменника. Се прост чужа крадіж, а навіть більше того, бо коли вкрасти чужу річ, світ зараз забуває, а переіменованого Петрограду на Ленінград, світ ніколи того не забуде, що не будував його Ленін, але Петро.

І не тільки така чудасія в Росії з тим большевизмом. В Канаді також хто з большевиками мав щось до діла, винесе препогане вражіння в їх розуміння.

Примірoм одного разу забажав в мене один большевик щоби я дав йому шлюб, неупотребуючи хреста, вінків, свічок і Євангелія, а коли я відмовився, бо такого шлюбу не то що я не повинен, але навіть не вмію давати, то він взяв шлюб у протестантського пастора і тут уже не виявив свого спротиву проти Біблії і перстення. А треба знати, що був се „свідомий" большевик.

Та прийде час, що большевицька ідеольогія, котра нині скаче то взад то вперед, прийме таки християнські людяні і форми і розуміння, бо вибрик натури не встає в незорієнтованій леті, він скорше чи пізнійше мусить прийти до регулярної норми, котру вложив обережною рукою Бог в душу чоловіка.

Прот. П. Божик.

Большевики славлять Іуду Искаріотского.

Бльшевики въ своемъ безвѣрію просто бѣшени на все що христіанское, а найбольше зневславляютъ Інсуса Христа. Щобы показати ее свое безчестіе, то они прославляютъ теперь Іуду Искаріотского, который зрадивъ и продавъ Інсуса щобы Его розпяли. Тому Іудѣ ставлятъ они памятники и статуѣ по мѣстахъ. Передъ такими памятниками большевитскіи проповѣдники выголошуютъ промовы до народа до народа въ честь Іуды, въ якихъ говорять: „Слава Іудѣ, котрий бувъ первый противъ Інсуса и знищивъ Христа, такъ мы хочемо знищити его вѣру. Чимъ для христіанъ есть Інсусъ, тимъ для насъ есть Іуда". Така комунистична наука!

МАНІТОБСЬКА РІЛЬНИЧА ШКОЛА У ВІННІПЕГУ.

Сей образець представляє Манітобську Рільничу Школу у Вінніпегу, котра є найбільша в Західній Канаді. Курси в сій школі відбуваються для фармерських синів і доньок. Курси є 5-літні для хлопців і дівчат. По укінченню школи ученик дістає степень B.S.A., а учениця B.S.Ec. Попри се є ще 3-літні курси для загального обезнакомлення

фармерства. По укінченню повного курсу студент дістає диплому. В сій школі учать всего, що теперішному фармерови потрібно знати. Вступаючий на 5-літний курс мусить мати 11 степень.

Кождий фармерський син і кожда фармерська донька повинні учащати до сеї школи і научитися там дуже практичних і потрібних способів теперішного фармерства. Школу можна відвідати літом. Площі коло Академії украшені ріжнородними цвітами, кущами і деревами. Коли маєте вільний час літом, то не жалуйте кілька годин, огляньте, а не пожалуєте.

КРЕСТНОЕ ЧУДО.

Безвѣрки говорять, що нема Бога на свѣтѣ — нема ничого святого кромѣ природы и ихъ мудрости и въ нищо не вѣрать, но они на томъ ошибаются дуже. Черезъ послѣдная пару лѣтъ въ сов. Россіи, старался безвѣрки затерти Хтистову, но не в силѣ и скорше безвѣріе пропаде, а христіянска вра остане.

Въ редакціи нашой имѣется письмо писаное однимъ рабочимъ изъ Соед. Штатовъ до его товарища въ Виннипегѣ, въ которомъ пишется такъ:

Дорого уважаемый Товарищь С. Дяпин!

....Увѣдомляю тебя что я твое письмо получилъ, за которое я тебѣ сердечно благодару, что ты меня сообщилъ кое что новое про свою жизнь у насъ новостей хорошихъ нету, все постарому, я покамись еще работаю, но робота то не особенно хорошо идетъ но покамись работа есть и все наши хлопцы работаютъ, никто безъ роботи не сидитъ. И вотъ еще что я тебя сообщу, а можетъ тебя известно, уже наши ребята получили письма изъ дому. тамъ описуютъ кое что новое — что ѣхали 3 салдаты гдето недалеко отъ нашей мѣстности и стали стрѣлять на фигуру и попали у саме распятіе и стала кровь стого места итти и шла 3 дни, потому перестала и нейшла 9 дней а после 9 дней опять начала ити и идетъ до сихъ поръ, но не знаю именно прав да это или нѣтъ но уже 2 письма получили и тоже пишуть о тѣмъ.....

Твой Товарищъ
Николай А. Киричекъ.

(Прим. ред.) — За тое чудесное явленіе писали газеты, що то лучилося въ околицяхъ Жмеринки, на Украинѣ и туда народъ тисячами шолъ на тое посмотрити и помолитися у Креста Господня.

ТОРЖЕСТВО ВЪ МАПЕЛЪ КРИКЪ У ОДЕСЦЕВЪ И ХЕРСОНЦЕВЪ.

Въ Воскресенье 8. Іюня, 1924 г. состоялость торжество освященія краеугольнаго камня для Русской Православной Церкви во Имя Вознесенія Господня. Великое и небывалое торжество привлекло массу народа, по смотря на дождливый день, и со всею торжественностію подъ открытымъ небомъ, на мѣстѣ будущаго храма, была совершена Вечерня, и послѣ ея Водосвятный Молебенъ в чинъ освященія краеугольнаго камня, совершенний Администраторомъ Канадійской Миссіи Протоіереемъ Александромъ Вячеславовымъ, который послѣ окончанія торжества обратился къ молящимся, съ соотвѣтствующимъ случаю словомъ, въ которомъ указалъ на величіе и торжественность минуты и поощрялъ строителей въ ихъ великомъ дѣлѣ и трудѣ построй кѣ храма.

Краеугольный камень былъ сдѣланъ трудами Прихожанина Господина Демченко на молитвенную память.

Славно Братья Мапел-Крикцы! Покажите всѣмъ что въ Васъ живетъ Русскій Духъ и Святая Православна вѣра и Богъ ВАМЪ въ Помощь.

ДОПИСИ.

ДОПИСЬ ПРАВОСЛАВНОГО МИССІОНЕРА.

Лѣтомъ сего года Владыка Митрополитъ Платонъ намѣренъ лично посѣтить Канаду.

Сплотимся же всѣ дружно Пастыри и Міряне вокругъ нашего Славнаго Вождя и непобѣдимаго МИТРОПОЛИТА ПЛАТОНА въ тяжелыя минуты жизни нашей Миссіи Православной.

Вспомнимъ славныя времена Канадійской Миссіи нашей и ея свѣтлыя страницы, написанныя Блаженнѣйшимъ Владыкою нынѣ Патріархомъ Тихономъ, оо. Арсеніемъ Чаговцемъ, Михаиломъ Скибинскимъ, Мартышемъ, Алексѣемъ Михайловскимъ (нынѣ покойномъ), Феофаномъ Букетовымъ, Димитріемъ Каменевымъ и другими славными и передовыми Миссіонерами Канады, которые сѣяли слово Божіе, строили Храмы Божіи и среди, тогда, еще дикой, природы трудились для Благовѣстія Христова и въ холодъ и зной и плоды трудовъ своихъ намъ передали и заповѣдали хранить Виноградъ Христовъ Канадійскій.

Враги лѣзуть и сюда и совращають съ пути Христова вѣрующихъ. Громко кричали и кричать враги о себѣ и своей работѣ въ Канадѣ и кажется сначала по крику ихъ что они уже побѣдили все и вся забрали, а потомъ приходить время и тише и тише голосъ ихъ становится и работа ихъ затихаеть и наконецъ умираетъ. Такъ во время оно гремѣли о себѣ и в трубы трубили Серофимовцы и погибла о нихъ память теперь съ шумомъ. Не показывается въ Канаду Лазарь Германъ и Германосъ. Безславно бѣжалъ изъ Канады Ад. Филиповскій, увидѣвшій только 3 прихода стоять за его.... Истина и правда Божія, проповѣдуемая нашей Миссіей Православной и имѣющая 25-лѣтную исторію не кричить о себѣ, а право правитъ и держитъ свой путь въ Царствіе Божіе не вмѣшивая туда не политики, не національности, а считая всѣхъ равными и одинаково и равно любимыми сынами своими духовными.

Постыдно бѣжавшие изъ Канады враги мира и спокойствія нашей Канадійской Миссіи еще издали мстять намъ изъ Штатовъ время отъ Времени. Одинъ у нихъ способъ это ложью и обманомъ сманивать легковѣрнихъ Миссіонеровъ изъ Канады обѣщаніемъ дать въ Штатахъ хорошие приходы. Нѣкоторые повѣрили и бросивъ свою Церковь на произволъ судьбы бѣжали и тѣмъ избавили Миссію отъ лишнихъ лицемѣровъ и визвавъ чувство презрѣнія къ себѣ какъ измѣнникамъ и перебѣжчикамъ. Да будетъ РАМЪ стыдно предателя и перебѣжчики. Канадійская Миссія ВАСЪ пріотившая и давшая кусокъ хлѣба съ презреніемъ вычеркиваетъ ВАСЪ изъ числа своихъ членовъ Артемій Дудко и Иванъ Русинъ.

Рядовой Миссіонеръ.

—o—

ВЪ ОТВѢТЪ Р. Н. САМѢЛО.

Въ 20 номерѣ „Свѣта", отъ 2. Мая 1924 г., расписался Р. Н. Самѣло о Канадійской Жизни Карпато-Русской Политической.

По заявленію г-на Самѣло Русской газеты нѣтъ ни одной, хотя каждому приходу православному извѣстно и посылается газета „Канадійская Жизнь", все болѣе и болѣе завоевывающая симпатіи русского народа въ Канадѣ, а очевидно, г-нъ Самѣло о ней николи не чудъ.

Г-ну Самѣлq кажется, що всѣ священники въ Канадѣ Адамовского духа, забывая или не зная, що и есть самая ничтожная горсточка здѣсь и до борьбы имъ далеко, съ кѣмъ бы ни то было, а тѣмъ болѣе съ настоящими законными Пастырями, имѣющими духовную связь съ **Владыкою Платономъ, Митрополитомъ** Всея Америки и Канады и имъ возглавляемыми. А що касается борьбы со Свистоновцами, то факты говорятъ не о борьбѣ, а скорѣе о дружбѣ. Кого позвали въ Сочаву Свистуны, въ послѣднія минуты ихъ обладанія приходомъ, якъ не того, кто признаетъ Адама Филиповского за Епископа? Да не помогъ имъ сей панъ и церковь тамъ теперь наша, и возглавляетъ ее славный нашъ Пастырь **О. Вербовый**.

Не священники двоеженцы съ Адамомъ Филиповскимъ будутъ править Канадійской Миссіей, но нашъ законный Владыка Митрополитъ Платонъ и сего факта и истины, подтвержденныхъ православнымъ народомъ, не уничтожитъ г-нъ Самѣло никакими соборищами, ибо за **Владыкою Платономъ** правда, воля и преданность народа и 25-лѣтная исторія Миссіи Канадійской. Епископъ въ Канадѣ есть православный уже и его имя на устахъ каждаго православного вѣрующого человѣка и сей Епископъ есть **Владыка Теофиль**, ѣздившій по Канадѣ и научавшій народъ, якій и идетъ за нимъ и восторженно и радостно витаетъ его вездѣ и всюда якъ своего Духовного Вождя. Показался разъ такъ называемый Вамы Епископъ Адамъ въ Канадѣ, но встрѣтилъ такой тамъ пріемъ, що больше не показывается сюда, хотя его приверженцы туманятъ народъ, обѣщаніями, що скоро пріѣдетъ.

Долго однако въ Канаду не ѣдетъ Адамъ и видя, що здѣсь никто изъ духовенства нашего не переходить на сторону его и народъ предалъ его, уже завѣшеню. Якъ предалъ Макарія, Серафима, Бодруха и иже с ними, онъ махнулъ на Канаду рукой. Слышно, ждутъ его фармеры нѣкоторые, дабы „выкропилъ" ихъ.

Не въ шумныхъ митингахъ, вѣчахъ и говорильняхъ и спорахъ проходить жизнь православного народа, а въ жизни около своего Храма и своихъ отцевъ духовныхъ. Основываются новые Храмы и благоустраиваются старые. Отъ всѣхъ сихъ вѣчей, на которыхъ слышно „дай и дай брате на то и на то", „протестуй и протестуй противъ того и того", всѣ сіи крики и шумы, уже надоѣли народу и отъ всѣхъ сихъ митинговыхъ „ораторей" народъ омахивается, якъ отъ назойливыхъ мухъ. Та пора, когда можно было дурить народъ всѣми сими митингамы и вѣчами, уже прошла. Народъ уже поумнѣлъ и пошелъ не за митинговыми „орателями", а за Пастырями и законными Владыками. Настанетъ пора самъ народъ соберется, по зову **ВЛАДЫКИ** своего законного, и тамъ мудро, по совѣсти и разуму рѣшить вопросы своей церковной жизни в время сіе уже недалеко, но по указкѣ самозванчихъ опекуновъ не пойдетъ на разныя збѣговиска, для того, щобы въ церковную жизнь православного народа въ Канадѣ забить еще одинъ, раздробляющій единство его, клинъ и къ именамъ канущимъ въ вѣчность, приписать еще одно имя ровное Макарію, Серафиму и Бодруху и другихъ самозванцамы хотѣвшимъ воспользоватся православною нивою канадійскою.

Руки прочь, скажетъ народъ симъ самозванцамъ. Мы идемъ за тѣми Владыками, которіи 25 лѣтъ работаютъ на благо насъ, а другихъ проходимцевъ мы уже имѣли здѣсь много и узнали, по дѣлахъ ихъ, кто они были и другихъ, подобныхъ имъ, не желаемъ имѣть больше, пока живемъ въ Канадѣ.

Одинъ изъ многихъ.

—x—

СВИСТУНАМ НЕ ВЕЗЕ.

Як би там не кричав Український Голос, що свистунівці віднесли велику побіду над Римом і Москвою, всеж таки факт фактом останется, що їм не іде так гладко, як вони трублять.

На кольонії Сочава, в Альберті, де забрали від прав. Місії церков і мали в своїм посіданню через три роки, Купого, свистунівського агента, звідтам прогнано, а церков назад підчинено під авторітет прав. Місії.

Подібне сталося також і в Форт Віліям, Онт. Йордан і ту неділю по Йордані служив в тамошній прав. церкві Савчук, значить, забрав був церкву від православних, однак не на довго, бо церков вернулася назад до православних.

А вже про Вінніпег і не згадувати. Три рази свистунівці робили напад на укр. прав. церков що на Дізраїл улици і мимо їх енергічних заходів, потерпіли пораженнє; вже й кандидати були на ту парафію назначені в особі Кудрика і Кірстюка, та замах таки не удався, і пони зі встидом (де в них встид. — зам. наборщика) загнули фостики під себе. А громада, яку вони самі на свою руку організували, а котрою туляться в англіканській церкві, бо свого збудувати не годні, змаліла до половини.

І чому така неудача? Тому, що хто мечем воює, той від меча гине. Свистунівці обманьством зачали свою організацію, але обман, се така прикмета, що далеко з ним зайти не можна. Їх основа церкви, чисто національна, а не Христова, а коли не Христова, то загинути мусить.

Доки свистунівці були добре замасковані, організація ішла їм здебільша, колиж зняли нехотячи маску, організація стала хилятися і нині стоїть одною ногою в ямі і вже можна співати потребальну пісню без ніякої обави.

Зняте їх маски містяться в їх фальшивім епіскопаті. Доки туманили нарід Ґерманосом, маска стояла ще яко тако на лобі, колиж прогнали його, а на його місце покликали Теодоровича, котрого попередник рукоположений священиками, маска упала, бо всім стало ясно, що їх церков ні всіх царинах не є ліпшою, як небощика Серафима.

Той, хто сказав, що туманити можна лише дочасно, а не вічно, сказав велику правду. Укр. Голос, а також Правос. Вістник доси не сказали ані одного слова, яке „епископ" Теодорович має рукоположення. Не сказали, бо нема що сказати. Вони лише кажуть, що він епископ, але який, того не кажуть. А він по власти є ще гірший, як Серафим, бо Серафим бодай мав хоч священиче рукоположенне, а Теодорович того не має, а через се що грає ролю епископа, є собі сто процент святотатець і єретик, бо взявся за таку річ, за яку він як мирянин братися не повинен.

Колиж передові Українці є задоволені таким православієм, як їх, то гратулюємо. Відбудували православну церков, з ковацької доби, та зіхали на звичайну протестантську секту, яка споганила український і православний термін. Ну, але що робити з маняками.

Добре сказав Шевченко, що: —

Доробилась Україна
До самого краю,

Свої люди, гірше чужих
Її розпинають.

І дійсно! Чомуж би Українці не розпинати свистунівською сектою? Прецінь на те вони рахуються передові Українці, аби пальнути дурницю. І пальнули, бо сотворили „православіє" без апостольської сукцесії.

На початках організації говорили людям, що дістануть рукоположення для свого епископа, як не в Константинополи, то в Єрусалимі. Навіть Савчук в сій справі їздив в Старий Край. Богато було біґанок, та зопечатали теплим золотом.

Петруньо.

СВИСТУНІВСЬКІ ВИКРУТАСИ.

Накінець о. Савчук, який обслугує недавно зорґанізовану парохію, котра приміщається при протестантській епископальній церкві св. Петра в Вінніпегу, був обставинами приневолений в неділю, 8. червня сказати про епископський стан в їхній організації, між иншим таке:

„Покищо ми признаємо нашим епископом митропол. Ґерманоса, а пізнійше виберемо когось з поміж себе (певне Кудрика) признамо Теодоровича, або когось иншого".

Такі слова передає наш рапортер, котрий слідив точно за кождим словом Савчука. З тих слів виразно бачимо, що за пять літ існовання Свистунової організації, орган, як стояла так і дальше стоїть на леді і ніякого виходу для неї, а іменно:

1. Як виберуть на епископа котрого священника з між себе, то во та церковна православна організація буде рукополагати його?)Питанно, чи схоче котра. — Зам. складача).

2. Коли признають за свого епископа Теодоровича, то він не є жаден епископ, бо його попередник В. Липківський получив своє рукоположенне не від епископів, але від священників, що рішучо противиться догматиці, церковним канонам (правам) і накінець віковій церковній практиці і

3. Наколи би навіть (аж так скажім) вишукали деякого епископа, або вистаралися о леґальне рукоположенне свому кандидатови, то сим вони дадуть сильного поличника подібній організації на Україні та Злучених Державах, отже в такім разі Свистунова організація мусіла би бути окремою одиницею в Канаді, як також уступити з орієнтації на Київ. А сего вона ніяк зробити не може, бо буде дуже куценькою виглядати і безтолковною.

Впрочім се тільки такий був Савчуків викрут, що ніби „пока що признаєсь Ґерманоса за свого епископа", бо всім вже відомо, що на кольоніях збиралось на подорож Теодоровича до Америки, як також що в службі Липківського і Теодоровича давно вже поминаєсь, ну, накінець і перше ч. „Прав. Вістника" поміщує ПРИВІТ Тодоровичеви. Навіть самі слова „пока що" заставляє всіляко думати. В кождім разі крутні віяк неудаються. Всім ясно, що свистунівство, се фантастична протест. секта.

ЗА ПІЗНО.

Всі укр. часописи в Вінніпегу висказали в послідних числах повне негодованне до др. Гонтера, за те, що він виголосив недавно дуже неприхильну промову на адресу укр. поселенців в Канаді перед товариством Жіночих протест. Місіонерок, в Монтреалі. Але ті самі ректори два роки тому назад за почином З. Бичинського, редак. Канадійського Ранка справляли тому самому Гонтерови приємний вечерок в Александра готели, за те, що він переклав на англійську мову Шевченків Кобзар. Очевидно, вони думали, що Гонтер такий дуже великий приятель для Українців, а тепер попали в одчай, але се уже за пізно.

На вечерку були майже всі інтеліґенти українські крім унiятських священників і прот. П. Божика, котрого кликано аж три рази, бо хотіло Бичинському о те, щоби на тім вечерку були зарепрезентовані всі українські стани. А коли запитано о. Божика, чому він не явивсь на вечерок, то сей відповів:

„Коли англійські протестанти сектанством розбивають укр. в Канаді, між котрими вде перед др. Гонтер, то я не могу бути на його вечерку. Його акція подібна до того дідича, котрий задля малпування громади на одно поле, викопав для її вигоди керницю, котра коштувала 100 ринських, і в тої самої громади відібрав 200 фалеч толоки, в той самий час.

ДАЛЬШІ ПРИМХИ.

24 число Укр. Голосу поміщує дві сильні статті проти Канад. Ранка і його редактора З. Бичинського, в котрих широко доказуєсь, що згаданий часопис і його редактор проваджить роботу для розбиття і асиміляції Укр. в Канаді. І в тім самім числі є поміщений заклик до Українського громадянства комітетом Рідної Школи, в котрім на ряду Арсенича і Стечишиного находимо також і імя З. Бичинського.

Що се за політика? Коли пишесь в Укр. Голосі проти роботи Канад. Ранка і його редактора і в той самий час адвокат Арсенич, голова Укр. Голосу і його редактор Стечишин становлять з ред. Бичинським комітет Рідної Школи, то се ніяк не видержує критики. І виступати проти протестантських замахів і в той самий час з ними єднатися — така політика і тактика виглядає на ту яму, в котру господар зсуває всяке паскудство.

Обсерватор.

СОБОРЧИК УКР. ПРАВОСЛАВ. СВЯЩЕННИКІВ.

Йорктон, Саск., 27. мая. — Соборчик священиків греко-православної церкви в Північно-Східнім Саскачевані пічнеся в четвер в льокальній українській галі. Около 10 делегатів буде присутних, з чого на Саскачеван припадає сім. — Нова церква була збудована в Ярославі мин. року, мин. осени в Шіго, а тепер будують в Норквей.

Хоча православна церква не пропаґує окремої релігійної науки, вона поставила собі за ціль плекати між Українцями українську культуру. („Вінніпег Трібюн")
(З Канад. Фармера).

ЗАМІТКА: — Отсю замітку до Вінніпег Трібюн подав котрийсь Свистунівець, бо іначе англійський часопис не міг знати про якийсь там „соборчик", котрий ще має відбутись в Йорктоні. (Давнійше писали „собор", а тепер тільки „соборчик". Ідемо куме в долину.)

В новинці сказано, що Свистунова церков не проповідує окремої православної науки, однак в дійсности вона нову науку проповідує бо усунула леґальний епископат, а се стара наука хиба для протестантських сект, а не для православної церкви.

ЧОМУ СЕ ТАК?

„Укр. Голос" каже, що митрополит Платон перейшов до епископалів, бо відбув в Детройті церковний собор в епископальній салі. однак У. Г. не каже, що Свистунівці тим більше перейшли до епископалів, бо сам їх „адміністратор" постійно служить службу в епископальній церкві в Вінніпегу.

Чи годен хто збагнути сю загадку?

МИМОХОДОМЪ.

Мы не хвалимося, а тѣшимося. що наша рада „У. Голосови" не пошла на марно. Въ минувшомъ числѣ К. Ж. намѣчена увага „У. Г.", щобы уважали и не выробляли дурницъ, якіи шкодять „Укр. Голосови" и укр. народови. Зараз потомъ зауважалисьмо, що „У. Голос" змѣнивъ свой фронтъ и направився, бо уже больше не чепае „Кан. Жизни", навѣть перестае называтися православнымъ. За се хвалимо Васъ и желаемо Вамъ всего доброго только абысьте знову не змѣнялися и якои новои ганьбы на себе не стягнули. Абы Вы знали, що мы не такіи, якъ Вы собѣ представляете, то ще Вамъ одно порадимо: нашои вѣры не чепайте и лишѣть въ спокою унiятську або католицьку, бо она така сама добра для нихъ, якъ для насъ наша. Вы будьте добри для всѣхъ и для насъ и для нихъ, бо мы всѣ одинакови, але отъ церкви и вѣры, то варуй, бо се не забавка, то не льоти мѣняти и розпродувати. И як послухаете нашои рады, то будете....

Мы не хочемо Васъ ницити и ображати, але правду мусимо Вамъ сказати, бо мы свои люди.

Якъ Ваша рада для насъ буде добра, и не фалшива, то мы все радо послухаемо и Вамъ будемо вдячни и Васъ прославимо. Мы хочемо абы така газета якъ У. Г. була велика и славна въ Канадѣ, але не горячѣться, не суйтеся тимъ и майте розумъ, бо Вы не дѣти ани Индіяне.

Желаемо Вамъ всего доброго.

К. Ж.

ЯК ПІЗНАТИ БОГА.

Тоді, коли сонечко заходить,
І западає воно за гори,
Тоді настрій на души великий,
І кидає промінням в море.
Коли ті проміння також гори
Золотять, то верхи у діброви,
Коли долини імла вдіває,
А з зарінком річка говорить.
Тоді настрій на души великий,
Я готов з атеїстом до битви,
Бо пізнаю тоді велич Бога,
А душа преться до молитви.
Ніхто крім Бога не є у силі
Надати життє такій картині
Бог прославляється у вселенній,
Наче мати у своїй дитині.
Бо Господа у природі видно
Глупий, хто заперечує Бога,
Та говорить, що Його не знає.
За ним природа промовляє.

Прот. П. Божик.

ВЕСНА.

Шумить бір, шумить гай,
Шумить бистрий ручай,
Сонце сніги зїло,
Життє закипіло.

Уже май, увесь край
Ожив вже ліс і гай,
Птиці в нім співають,
Мов органи грають.

Коні „вйо", воли „гей"
Чуєш так цілий день
Рільники при плузі
Роблять у потузі.

Попід ліс, попід луг,
При роботі там плуг,
Кладе чорні скиби,
Рівненько, без хиби.

Уже дім і гора
Пестріє докола
Сонце пригріває,
Трави викликає.

На полі і селі,
Робота при ріді,
Кождий зерно сіє,
І жиив ся надіє.

Божик.

ЛЕКЦІЯ ПРО СОВ. РОССІЮ.

Дня 24. мая отбулася лекція о Россіи, въ приходской школѣ, при 643 Манитоба Аве., въ Виннипегу, а то:

1. Россія до военного часу, и въ часъ войны.
2. Россія въ часѣ революціи и по слѣ революціи.
3. Земельний вопросъ.
4. Появленіе большевизма.
5. Россія въ настоящое время.

Отчетъ былъ данъ проф. Михаиломъ М. Волковъ, пріѣхавшого сен ресны изъ Сов. Россіи съ женою и 2. дѣтьми.

Въ своей бесѣдѣ онъ все розповѣдалъ подробно, не престанно отъ 9. часа до 12. Преставивъ Россію во время царского панованя, онъ указалъ що тая самая высока инте легенція що окружала царя Николая II., то и она его повалила изъ престола, въ той надеждѣ, щобы самымъ взяти правленіе Россіею. Дѣло пошло имъ легко, но между ними не было согласія ихъ перехи трили первія большевитскія проводиря.

Дальше пояснявъ земельний вопросъ и появленіе большевизма.

НА ПРЕСОВЫЙ ФОНДЪ К. ЖИЗНИ СЛОЖИЛИ ВЪ М. МАИ:

Администраторъ Канадійской Миссіи, прот. А. Вячеславовъ 5.00
Прот. П. Божикъ въ Виннипегу 5.00
Свящ. Ст. Д. Вербовый 5.00
за що Кан. Жизнь складае усердную подяку.

Кто слѣдующій?

Большевики надають дѣтямъ конскія имена.

Большевитскія безвѣрки въ своемъ пониженіи вѣри дойшли до сего, що вже не дають крестити дѣтей. Дають имъ сами якіи будь имена, лише не имена святыхъ. И такъ называють „Воронъ", „Сѣрый", „Каштан", "Гнѣдый", "Дерещуватый" і т. д. (Не тяжко щобъ коньми не стали — молодія "Гнѣды" и Каштаны").

Муж вертав пізно до дому і жінка починає його вбирати. Брехав, як міг, аж розгнівана жінка каже:

— Не мене то дурити, було женитися з дурнійшою.

— Коли не міг'ем знайти, — відказує муж.

ПОДАЕМЪ ДО ВѢДОМОСТИ

всѣмъ нашимъ Читателямъ, що нашъ русскій Патріотъ г-нъ В. И. Миронко получивъ посаду въ прав. емиграційномъ бюрѣ въ Виннипегу. Одинъ поступъ впередъ, бо будемъ мати свого репрезентанта нашого народа. Въ всякихъ емиграційныхъ справахъ можна удаватися письменно или устно до

V. E. Mironko
Immigration and Colonization Department
Winnipeg, Man.

ВЕЛИКА ВИПРОДАЖ КНИЖОК І ИНШИХ РІЧЕЙ ЗА ПОЛОВИНУ ЦІНИ.

Великий Кобзар	50ц.
Захар Беркут	25ц.
Тарас Бульба	25ц.
При стрілецькій ватрі	15ц.
Старорусьскі оповідання про о. Николая	5ц.
Огнем і мечем	15ц
Велика европейська війна	20ц.
Чернигівка	25ц.
Великий сонник	30ц.
Всесвітна історія	75ц.
Статут, як закладати читальні	10ц.
Найкрасший образ Т. Шевченка	15ц.

Рівнож маємо молитвеники і т. п.

Пишіть до:
THE LIFE PRESS CO.
590 Pritchard ave., Winnipeg, Man.

У В А Г А ! ! !

Чоловік працює, запобігає, старається, часом не доїсть, не доспить, щоби придбати для дітей своїх і забезпечитися на старість, а тут раптом огонь і все пропало. Та щоби не пропало, на се є рада. Конечно і потрібно є заасекурувати ваш дорібок і не повиннося пожалувати тих пару долярів на асекурацію, бо будете певні, що вся ваша праця і час не пропали.

Не очікуйте довго, бо ніхто не знає, що може статися завтра.

За всякими інформаціями що до сего, де найліпше асекуруватися і за иншими порадами пишіть і вдавайтеся до репрезентанта сих компаній:

Fred Soltys
625 Church Ave., Winnipeg, Man.

Жонатий, се засуджений на доживотте, а вдовець, се засуджений, котрий вже відбув свою кару.

ПРОВИДІНЄ

Склад річей церковних доставить вам всі потрібні річи в церкві, школі і христіянській хаті. Пишіть до:

THE PROVIDENCE
275½ SELKIRK AVE.,
WINNIPEG, MAN.

— Чоловіче, а ти чого так зажурився? Не журися, не сумуй, а ліпше запренумеруйно собі „Вуйка", той нас розрадить і перевеселить хоть би в якім горю.

„Вуйко виходить 2 рази на місяць. Передплата на рік 2 дол., поза Канадою 2.50. — Поодиноке число 10 ц. — АДРЕСА:

WUYKO
590 Pritchard ave.,
Winnipeg, Man.

І СЕ І ТЕ.

Згоду запивай, та камінь в руці тримай.

В кого камінь замість серця, — того правда на світі.

Мягке в тебе серце а в ворога камінь — пиши собі амінь.

Одна приємність бути дурнем є та, що ви є завсігди з більшостию.

„ДІТОЧИЙ СВІТ".

Подъ такомъ заглавіемъ вийшло, ч. 1. за м. Червень иллюстрованый журналикъ на хорошомъ папери, сторонъ 32, изъ всякими поучительними и забавными повѣстками, стишками и загадками для дѣтей. Якъ на перший поглядъ, то журналикъ дѣтей есть необходимимъ, бо дѣти то есть наша будучность народна, и якъ зъ молодости будуть виховани, такими и они будуть.

Журналъ выходить разъ на мѣсяць. Рочна предплата въ Канадѣ 1.50, поза границями Канады 1.75.

Адресъ:
CHILDRENS' WORLD
683 Burrows Ave., Winnipeg, Man.

„Канадійская Жизнь"

Органъ Православной Церкви в Канадѣ. Выходитъ 2 разы на мѣсяцъ. Предплата на рокъ въ Канадѣ 1.50, въ Соед. Штатахъ 2.00. Адреса:
CANADIAN LIFE
Box 3598, Winnipeg, Canada.

Телефонъ Ст. Джан 4351
Д-р Г. НОВАК
(M.D.,C.M.)
Лѣкарь и Хирургъ
Урядовіи годины: отъ 11—12 рано; пополудни отъ 2—5 и отъ 7—9 вечера.
Въ всякихъ болѣзняхъ даетъ помощь. Удавайтесь до:
DR. C. NOVAK
459 Selkirk Ave., Cor. Powers
Winnipeg, Man.

„Н А У К А"

Илюстрованый мѣсячникъ для народа, — издаетъ сего року **Общество им. М. Качковского, во Львовѣ, Валова ул., ч. 14.** — Мѣсячникъ „Наука" мѣститъ займаючіи историчніи и поучающіи повѣсти, рады господарскія и пасѣчничіи, стихотворенія, якъ тоже и новости изъ свѣта. — Журналъ обнимае 32 сторонъ печати.

Набудьте Собі Фарму Там, До Корисно.

Кенедіен Пасифік дає в околиці Піджеон Лейк, Алта. фарму на чотири роки до даремного уживання, а відтак на сплату на 34 роки. Знаменита земля на мішане господарство.

ОТСЕ Є ВАША НАГОДА. — ПИШІТЬ ДО:

M. E. THORNTON, Supt. of Colonization Dept.,
Room 99, C. P. R. Station, WINNIPEG, MAN.

КОЖДИЙ

фармер повинен читати „ГОСПОДАРЯ". Се є одинокий фармерський журнал в українській мові в Канаді і Зл. Державах. Річна передплата виносить $1.50. На оказове число присимо прислати 3 ц. марку. — Хто тепер пришле передплату, той ще сеї осени дістане зерната насіння слив, яблінок або орнаментальних деревець. — Пасічники дістануть насіння медодайних ростин.

ПИШІТЬ СЕЙЧАС НА АДРЕСУ:

Hospodar
P.O. Box 1616 Winnipeg, Man.

Rt. Rev. Bishopp Budka.
511 Dominion St.

КАНАДІЙСКАЯ ЖИЗНЬ

CANADIAN LIFE

ОРГАНЪ ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРКВИ ВЪ КАНАДѢ.

VOL. III. — № 39. WINNIPEG, MAN., JUNE 30. 1924 ВІННІПЕГЪ, МАН., 30-го ЮНЯ, 1924. Ч. 39 — ГОДЪ III.

СПРАВА СОЕДИНЕНІЯ ЦЕРКВЕЙ.

ПАРИЖЪ (Рускульта). — Група приклонниковъ соеденія Церквей рѣшила выдати на французской мовѣ цѣлый рядъ жизнеописаній россійскихъ святыхъ: Нила Сорского, Серафима Серіатовского и др. Розпочасно та сама група хоче издати на руской мовѣ житьеписи католицкихъ святыхъ якъ Франца зъ Ассизи, Тома зъ Аквіно и т. д. Иншіи авторы думають, що взаимне познаніе есть найкращою дорогою до сближенія и соединенія церквей.

Недавно отбувся въ Празѣ Конгресъ православныхъ и католицкихъ теологовъ, якій занимався вопросомъ Соединія Церквей.

НАПАДЪ НА ПРАВОСЛАВНУЮ ЦЕРКОВЬ.

Дня 25. мая с. р. хотѣли Поляки высвятити на костелъ православную церковь въ селѣ Убордовичахъ на Грубешевщинѣ. Православное населеніе завято боронило свою церковь. Поллялась кровь, есть до 60 человѣкъ раненыхъ. Поляки — пожарна дружина на челѣ зъ войтомъ и 3 ксендзами — мусѣли втѣкати, полишивши на полю битви съ смердячою водою ксендзовскія ризы и выносный образъ. Въ ночи прибувъ грубешовскій староста съ полиціею и запечаталъ церковь.

ЗАВЕНІЕ НОВОГО КАЛЕНДАРЯ ВЪ ПОЛЬЩИ.

Польскій министръ просвѣты выдалъ роспоряженіе про заведеніе нового стиля до православного календара. По министеріяльномъ указу день 9. іюнь буде датований якъ 22. Рухоми свята будуть обходитися посля старого стиля аже до вида ня нового указа.

Протоіерей Александръ Вячеславовъ

АДМИНИСТРАТОРЪ КАНАДІЙСКОЙ МИССІИ.

Администраторъ Канадійской Миссіи Протоіерей Александръ Вячеславовъ началъ свою Миссіонерскую службу въ Православной Руской Миссіи 16 лѣтъ тому назадъ въ далекой Аляскѣ въ должности Священника Ситкинскаго Каѳедральнаго Собора и Преподавателя Семинаріи.

Послѣ перевода въ Штаты изъ Аляски въ г. Ст. Луисъ, онъ служилъ въ Олифантѣ, Пенсилванія, потомъ, снова по просьбѣ прихожанъ былъ назначенъ въ тотъ же С. Луисъ. Оттуда основалъ приходы въ Бокнеръ и Роелтонъ, гдѣ и былъ Настоятелемъ.

Окончательно устронвъ сіи два прихода переведенъ былъ въ Сеатли, гдѣ съ пользою трудился для Русскихъ Эмигрантовъ, пробывъ тамъ болѣе 6 лѣтъ. На отвѣственную должность Администратора Канадійской Миссіи онъ назначенъ былъ около 8 мѣсяцевъ, каковую должность проходитъ и доселѣ.

На сихъ днахъ о. Администраторъ посѣтилъ Виннипегъ, ознакомился съ дѣломъ нашей газеты и ея нуждами.

Редакція Канадійской Жизни имъ поддерживаемая привѣтствуетъ и благожелаетъ въ трудахъ Администратора на пользу Канадійской Миссіи.

РАДОСТНАЯ ВѢСТЬ.

Спѣшимъ подѣлится нашею всесиною радостію. Высокопреосвященнѣйшій Митрополитъ всея Америки и Канады ПЛАТОНЪ около половины Іюля пріѣзжаетъ въ Виннипегъ, гдѣ будетъ возглавлять Соборъ Канадійской Миссіи и служитъ въ Виннипегѣ и окрестныхъ приходахъ.

Посѣщеніе Владыки Митрополита ПЛАТОНА является великимъ и историческимъ событіемъ въ жизни православнаго народа канадійскаго и твердо вѣримъ и убеждены въ его величайшее умѣніе и опытъ въ дѣлѣ управленія и путиводительства Правосл. Церковью будутъ имѣть добрые и благіе плоды для Канады и настанетъ миръ, счастіе и благословеніе для Канадійской Миссіи. Радуйся и веселися Канадійская Нива Православная что грядетъ къ тебѣ тотъ, кто по справедливости можетъ занять и занимаетъ Первое мѣсто среди Живущихъ Святителей Православной Церкви по уму Богатому дару золотого слова, добротѣ сердца и самоотверженности для служенія Народу и его чадамъ Духовнымъ.

Прійми же, Канадійскій Народъ Православный, со всею сыновнею любовію и преданностію своего Духовнаго вождя, котораго ты знаешь около 2 десятковъ лѣтъ и отъ всего твоего любящого сердца воскликни: "Благословенъ Грядый во имя Господне".

Миссіонеръ.

ПРЕМІИ достануть предплатники „Канадійской Жизни", кто уплатитъ напередъ за газету на одинъ рокъ вартости 75 ц., на два роки 1.50. — **ПРЕМІИ** будуть въ книжкахъ и вартосныхъ рѣчахъ.